

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ῥιζαρσίῳ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσάκειῳ, Ἀμαλιδίῳ, καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Τῶν ἀγρυπνιῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίῳν, τῆς Μ. Δευτέρας,
τῆς Μ. Τρίτης, τῆς Μ. Τετάρτης καὶ τῆς
πρώτης τῆς Μ. Πέμπτης.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

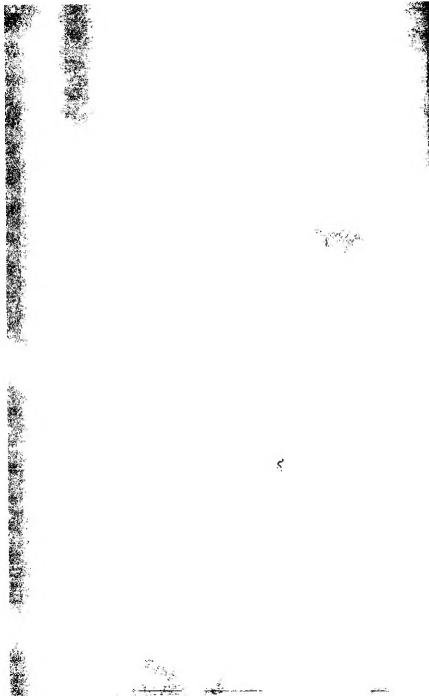
ΣΠΥΡ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1894

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια τετράκις προλέγοντες τοὺς ἐξῆς στίχους τοῦ Δαβὶδ.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σὺ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἦχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα 2

α λ λ η η η η λ ο υ ι ι ι α ο ς α α λ

λ η η λ ο υ ι ι ι α α α α λ λ η η

λ ο υ ι ι ι ι α

Στίχ. β'. Δίκαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ Κύριε τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Μεθ' ἑκάστων στίχων ᾄδεται τὸ Ἀλληλούια· καὶ εἶτα εὐθὺς τόδε.

δ ο υ ο ο ο ν υ υ υ μ φ ι ο ι ι
ι ος ο ε ε α ρ χ ε ε ε ε α ρ χ ε ε τ α ι

αι αι αι αι χ ε εν τω ω με ε

ε σω τη ης νυ υ τη ης

νυ υ κτος θ και μη κα α α ρι ο ος q

ο δου ου ου λος q ον ευ ρη η η

σαι ει γρη η γο ο ρου ου του

γρη γο ρου ουν τα α θ α να α ξι ο ο ος δε ε

πα α α α λι ι εν q ον ευ ρη η η

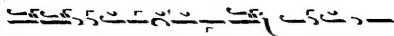
σαι ει ρα α α α θυ υ μου ου του ρα θυ

μου ουν τα θ βλε πε ου ου ουν ψυ υ χη η η

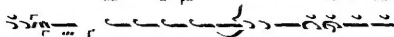
μου ου q μη τω υ υ υ

πρω κα α τε νε ε κατε νε χθη ης θ

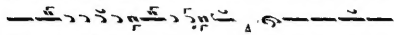
ε να μη τω θα α να κ τω

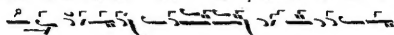
πα α ρα δο ο πα

ρα δο θης ρη και της βα σι λει ει ει ει ας ε ε ξω

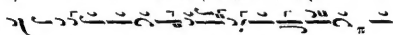
κλει ει ει ε ξω κλει σθη ης ρ αλ λα α να α

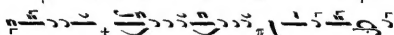
α α νη η η η ψο ον

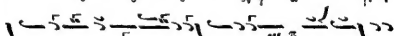
κρα α α ζου ου ου κρα α ζου ου σα ρη Δ α α

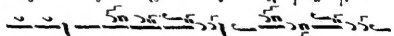
γι ο ο ο ο 2ο ο ρ ο

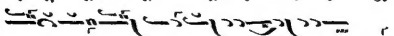
ο ο ο ος ρ α γι ι

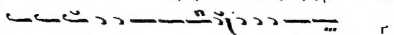
ο ο 2ο ο ος ρ α γι

ο ος ει ει ει ο ο ο Θε

ε ο ος η ο Θε ο ος η η μων 22

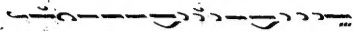

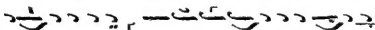
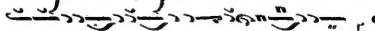
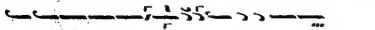

προ στα σι αις των α σω μα των σω ω-σον η μας ρη

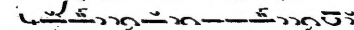
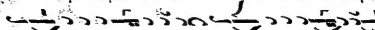
Σημ. Τῇ πρώτῃ ἐσπέρα τὰ δύο πρῶτα «ἰδοὺ ὁ νυμφίος» καταλήγουσιν εἰς τὸ «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σώσον ἡμᾶς» ἀντὶ «διὰ τῆς Θεοτόκου».

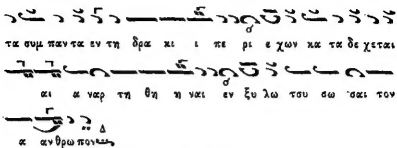
Τῇ δευτέρᾳ ἐσπέρᾳ εἰς τὸ «Προβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς»,
Τῇ τρίτῃ ἐσπέρᾳ εἰς τὸ «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ Σου σῶσον ἡμᾶς».

ἤχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα $\frac{1}{2}$ Σοβαρῶς.

 | δου ο νυμ φι ος ερ χετχι εν τω με σωτης νυκτος δὲ

 και μα κα ρι ος ο δου λος ον ευ ρη σει γρηγο ρουν τα δὲ

 α να ξι ος δε πα λιν ον ευ ρη σει ρα θυ μουν τα δὲ

 βλε πουν ψυ χη μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης q

 να μη τω θα να τω παρα δο θης q και της βα σι λει

 ας ε ξω κλεισθης δὲ Αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου

 σα α γι ος α γι ος α γι ος ει ο θε ος η η μων δὲ δι

 κ της θε ο το κου ε λε η σον η μας δὲ

Τερμός. Αἰτησις—εἶτα τὰ ἐξῆς καθίσματα

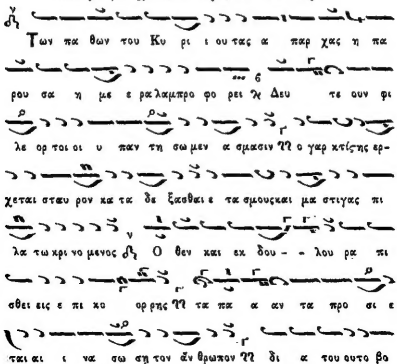

 Δ Τα πα θη τα σε πτα η πα ρου ου σα η με ρα
 ως φω τισω στι κα α να τε ελ λει τω κοσμῳ

 του πα θειν α γα θο τη τι ο

Κάθισμα δ'. πρὸς τὸ ἀνωτέρω μέλος.

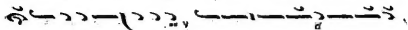
Ἄδρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν παρα-
νόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατὰκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει ἔξου ;
Ὅθεν αἰνεσιν μεγάλωσύνην καὶ δοξαν, ἀναπέμποντες τῇ ἐξουσίᾳ Σου
λόγε, συμφῶνως προσφέρουμεν.

Κάθισμα γ'. ἡχ. πλ. δ' πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν».

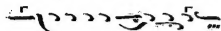

ἡ σωωμεν ὦ φι λανθρω πε Χρι στε ο θε ος των πται σμα

των δω ρησαι την α φε σιν δι τοις προ σκυ νου σιν εδ πιστει

τα α αχραντα πα α θη η Σου

ν
δ

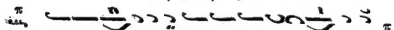
και ευθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ὁ Πεντηκοστός.—'Ελέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα τὸ Τριψόδιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «Τῇ Δευτέρᾳ». Ποίημα μὲν
Κοσμά τοῦ Μελωδοῦ, τὸ δὲ μέλος Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου τοῦ νέου.

Ὡδὴ Α'.—Ἦχ. Β'. εἰρμολογικός.—Ὁ Εἰρμός.

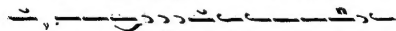
Ῥυθμός τετράσημος.

Τω την α θα ᾶ τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν

θαι ω αυ του προ σταγμα τι α να ξη ρα α καν

τι ρ και πε ζευσαι δι αυ της τον Ι σρα η λι την λα

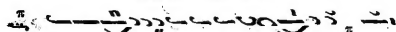
ον καθο δη γη σαντι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο

(Δις).

Ξωγαρδε δο ξα σται

Τροπάρια.—Δόξα πατρί...

Η α πορρη ητος λο γου θε ου κα τα βασις ο

περ Χριστος αὐτός ἐστι θεός καὶ ἀνθρώπος
 το θεός οὐκ ἀρπαγμον εἶναι τῇ γῇ σαμένους ἐν τῷ
 μορφῇ σου θαιδοῦλον δεῖ κρυβεῖν τοῖς μαθηταῖς ἐν δοξῶς γὰρ
 δεδοξασται

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ

Ἀ κακοὴ ἡ ἡσυχία αὐτός ἐληλυθα πρὸς οὐ
 τὴν μορφὴν τοῦ Πλάστουργός ἐκ τῶν περὶ ἐκείμαι τῷ
 πτωχεύσαντι Ἀδάμ οἱ πλουτῶν θεοὶ οὐκ ἐστὶν θεοὶ καὶ ἐμὴν
 τελευτὴν ψυχὴν ἀντιλήπτων οὐκ ἀπαθὴς θεοὶ οὐκ ἐστὶν θεοὶ

Καταβασία. Τῷ τὴν ἄβυσσον - οἱ δύο χοροὶ ἐμοῦ.

Αἰτήσεις μεθ' ἧν τὸ Κοντάκιον

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρημὸς ἀρχεται ὁ δ'. χορὸς.

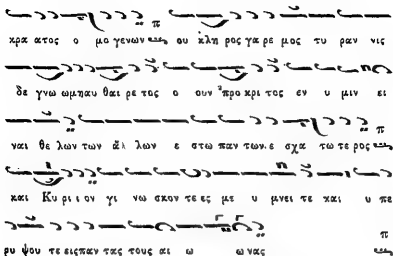
Ἐφριξε καὶ δὼν ἐκ γωνίας τοῦ οὐρανοῦ
 τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ σὺ καὶ εἰς τὸ πᾶν

α πει ρώ υ λη α κα μαντόν πυρ α ει ζώ ουδε εκ μα
 ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε
 μελπε το τον Κυ ρι ον παν τα τα ε ρ γα υ μνει τε
 και υ περ υ φου τε εις παντας τους αι ω ω νας (δισ) π

Τροπάρια. Δόξα πατρί.

Υ μας μου το τε μα θη τας παν τες γνω σον ται ει
 τας ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σι ιν ο Σωτηρ
 τοι οις φι λαις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ
 τοις και πα σι και τα πει να φρο νουντες α νυ ψω θη τε
 και Κυ ρι ον γι νω σκον τε ες με υ μνει τε και υ περ
 υ φου τε εις παντας τους αι ω ω νας Καί νυν . . .

Τα ξε ως εμ παλιν υ μιν ε θνι κης ε στω το

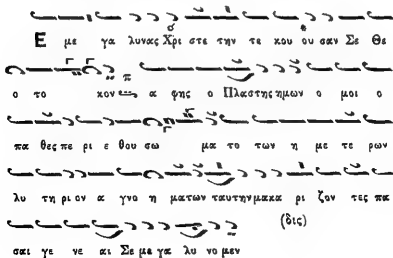

Αινοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Katabasia. Ἐφριξε παιδων. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερὸς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἀρχεται ὁ α'. χορός.

Τροπάρια. Δόξα πατρί

π

— — — — —

Ρυ πον παν, τα εμπα θη α πω σα με νοι ε πα

— — — — —

ξι ον της θει ας βα αι λει ας γνω μην α να λα βε τε

— — — — —

εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η πα αν των

— — — — —

σο φι α ε νη η δο ξα σθη σε σθε λαμ πον τες η

— — — — —

λι ου τη λου γε στερον

Και νυν

π

— — — — —

Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις Αυ

— — — — —

του μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα,

— — — — —

χθητε τοις τα πει νοις ε μον, ο παρ πι νω πι ε τε πο τη

— — — — —

ρι ον ο τι εν τη βα, αι λει α του Πα τρος ε μοι συν

— — — — —

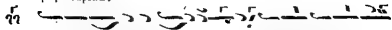

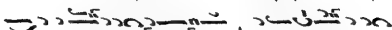

δο ξα σθη σε σθε.

Καταβασία. Ἐμεγάλυνε Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἰερὺς. Αἰτησεις, καὶ εὐθὺς τὸ

Εξαποστειλάρειον α' τόμελον. Ἦχ. Γ'

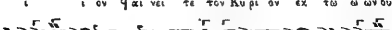
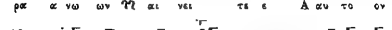
μεγαλοπρεπῶς

 Τὸν νομ φῶ ναςοῦ βλεεπω Σωτηρ μου κε κο

 σμη με ε νον ᾠ και εν δυ μα ουκ εεχω ω ω

 ι να ει σε ελ θω εν αυ τω ᾠ Λαμπρυ νον μου

 τη ην στο λη ην τη ης ψυ υ χης δι φω το δο τα α και

 σω ω σον με (τρίς),

Αἶνος. Ἦχ. Δ'.

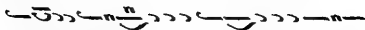

 Νε ε ρ

μετὰ κατανύξεως

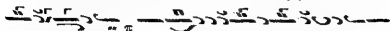

 Πασα πνο η αι νε σα α τω ω τόν Κυ υ ρι

 ι ον ρ αι νει τε τον Κυρι ον εκ τω ω ω ν ου

 ρα α νω ω ν ᾠ αι νει τε ε Α αυ το ον

 εν τοις οις ψι ι στοις ρ Σοι οι πρε ε

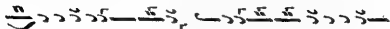
πει υ υμνος τω ω θε ε ω ω

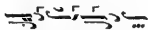
Αι νει τε Αυ το ον πα α αντες οι α αγ γε ε λοι

οι Αη του η Αι νει ει ει τε Αυ το ον πα και αι δυ

να α αμεις Α αυ του ου η Σοι πρε πει υ υμνος τω

θε ω π η

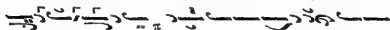
Στιχ. Αινειτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. Κοσμ. (+750).

Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ουσι

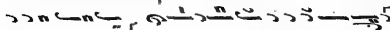
ο ον πα α θος τοις Α η πο στολοις ε λε γε εν εν τη

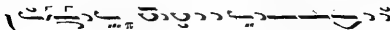
η ο ο δω η Ι δου α να θαι νομεν εις ι ε

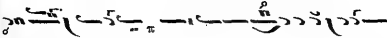

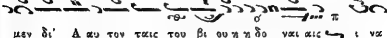
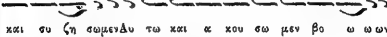
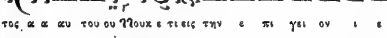

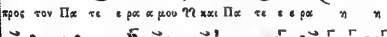

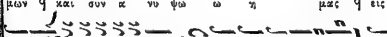
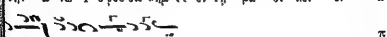
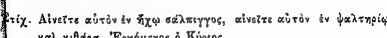
ρο σο λυ υ μα η και πα ρα δο θη σε ται ο υι ος του

ου αν θρω ω που η κα θω ως γε γραπται αι πε ρι ι

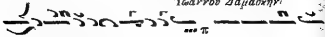
α α αυ του η Δευτε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι

 α νοι οι αις ρ συμ προ ρευ θω ω ω μεν Α αυ

 τω ω η και συ στχυρω ω θω μεν και νε κρω θω

 μεν δι' Α αυ τον ταις του βι ου η η δο ναι αις ι να

 και συ ζη σω μεν Α αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ω ν

 τος α α αυ του ου η ουκ ε τι εις την ε πι γει ον ι ε

 ρου σα λημ δι α το πα α θειν η αλ λα α να θαινω

 προς τον Πα τε ε ρα α μου η και Πα τε ε ε ρα η η

 μων και θε ο ον μου και αι θε ο ο ον η η η

 μων ρ και συν α νυ ψω ω η μαρ ρ εις

 την α νω Ι ε ρου σα λημ η εν τη βα σι λει ει α

 των ου ρα νων

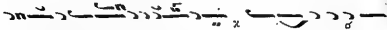
τίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
 καὶ κιθάρῃ. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος .

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. (Τὸ ἴσον χαμηλότερον κατὰ τρεῖς φωνάς.)

Ἰωάννου Δαμασκην.

πλ α' π

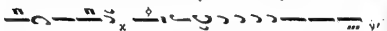
Φθα α σαν τες πι .στοι q το σω τη ρι

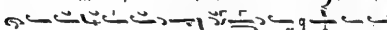
ο ον πκ θος Χρι στου ου του θε ε ου q την α φα τον αυ του

μα κρο θυ μι α αν δο ξα σω μεν q ι να τη αυ

του ευσπλαγχνι α q ου νε γει ρη η και αι η η μας η

νε κρω θεν τας τη α μα αρ τει ι ι α κ ως α γα

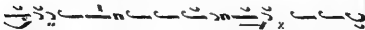
θος και φι λα ανθρω πος

Δ
Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις ἀλλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Φθάσαντες.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχ. πλ. Α'.

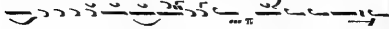
Κοσμά.

Κυ ρι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα θος q τους ι δι

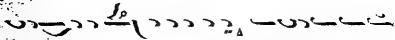
ου σστη ρι ζω ων μα θη τας ε ε λε γες κατ ι

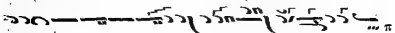
δι ι αν παρα λα βων α α αυ τους q πως των ρη μα των

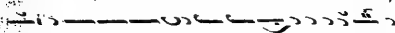
μου αμνη μο νει τε ων πα λαι ει ει πον υ μιν q ο τι προ

φη την παντα ου γε εγραπται, ει μη εν τ ρου

σα α λη ημ α α πο ο ο πταν θη ναι q

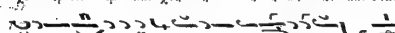
νυν ουν και ρος ε φεστηκεν ον ει ει ει ει πον υ

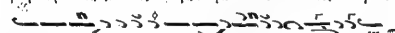
μιν q I δου γαρ πα ρα δε ι δο ομαι ?? α μαρ τω λων

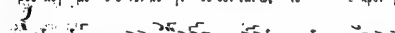
χε ερ σιν εμ παι χθη η η η ναι, οι και σταυ

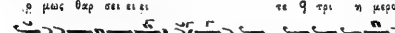
ρω με προ σπη ξαντες τα φη πα ρα δο ον ον τες q ε

βδε λυγ με ε ε νον λο γι ου ουν τκι ως νε ε κρον q

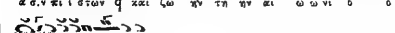
ο μως θαρ σει ει ει τε q τρι η μέρος

γαρ ε ε γει ει ει ει ρο ο μαι q εις α γαλ λι α

α σ, ν πι ι στων q και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο

ο ο ον q

Εὐθὺς. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀ-

ναπέμπομέν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ

ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ—ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ 2.

Δόξα ἐν ὁψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 Ὑμνοῦμέν Σε εὐλογοῦμέν Σε προσκυνοῦμέν Σε δοξολογοῦμέν Σε εὐχα-
 ριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε
 Θεὲ Πατέρ παντοκράτορ· Κύριε Ἰεὺ μονογενεὺς Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἁ-
 γιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς ὁ
 αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλήσων ἡμᾶς ὁ αἰρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
 κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέσιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς
 καὶ ἐλήσων ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος Ἰησοῦς
 Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἀμήν. Καθεκάστην ἡμέραν εὐλογή-
 σω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Κύριε καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
 εἶπα· Κύριε ἐλήσόν με. Ἰάσαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι. Κύ-
 ριε πρὸς Σὲ κατέφυγον διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου· ὅτι σὺ
 εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί Σου ὁφόμεθα
 φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσι Σε. Καταξίωσον Κύ-
 ριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς
 εἶ Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον
 τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός Σου
 ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε διδάξόν με
 τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα συνέτισόν με τὰ δικαιώ-
 ματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου· Κύ-
 ριε τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδῃς.
 Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος. Σοὶ δόξα πρέπει τῷ πατρί καὶ
 καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἰερμός. πληρώσωμεν
 Ἀπόστιχα.

καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ ἐξῆς

Ἦχ. πλ. α. ἀρχεταὶ ὁ α. χορός.

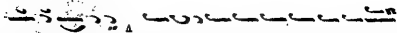
Κοσμά (+750).

π ρ —————

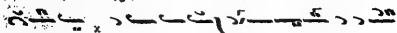
Κυ ρι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον της

————— x

σης οι κο νο ο μι ας η ουκ ε ξαρ'κου σα· η των εκ Ζα· δι

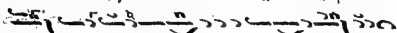
δαί σου μή ηττηθῇ ἢ τῆς τοῦ Σοὶ προσκαύου βασιλείας

τι μὴν ᾗ τοῖς ἐκ αὐτῆς δώωρ ἢ σακχαῖς

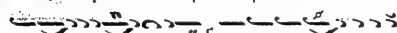
τῶν ἐκνοῖς ᾗ ἄλλαν τι ταύτης ποτηρίον θαλάσσης

τοῦ ἐπηγάγει εἰς ἐλπίδι εἰς τοῖς φίλοις

οἷς Σοῦ ᾗ ὁ ποτηρίον προτούτων ἐκείνῳ

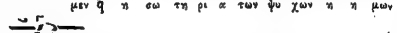
αὐτοῦ ὅς ἐστι λεεγέτω ἀμαρτημακτικῶν

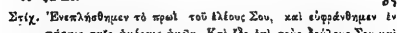
καθαρίστη ἐκείνῳ Διὶ ὁ Σοῦ ὁ ὦ

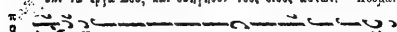
μὲν ᾗ ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡ ἡμῶν

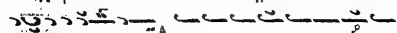
δοξα Σοὶ

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους Σοῦ, καὶ εὐφράνθημεν ἐν

πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σοῦ καὶ

ἐπὶ τὰ ἔργα Σοῦ, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Κοσμά.

σιν, ἡ ἐλπίς εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἡλκῶν· ἡ ἐλπίς εἰς τὸ

τε ε ε ρων θ ουχ ου τω γαρ ε σται υ η μιν τοις ε

μοι οἱς μα θη ταις ο τι πτω χος θε λων υ πα αρ χω 9

Ο πρῶτος οὗτος νόμος ἐστὶν ὁ νόμος τῆς ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ

νός ᾧ οὐδε πρὸς χων ως ο πρὸς χο ο με ε νός ?? ο προ

καὶ θὰ εἰ εἰς δὲ ὡς οὐ εὖ σὺ καὶ αὐτὸς καὶ γὰρ

λυ θα κυ τος· τω πτω γευ σαν τι Αδαμδι· κ κο νησαι·

και αυτρον δου ναι αν τι πολ λων την ψυ χην των δο ων τω

ων μοι δοξα σοι

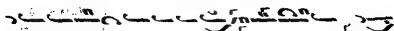
Στιχ. Καὶ ἴστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πλ. δ'.

Κοσμά.

Της ξηρανθείσης σου κης διὰ τὴν ἀκαρπίαν ἃ

το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τες α δε ελ φοι

καρπυς κ. ξι ους της με τα νοι κ ακ 77 προσα

α ξω ω μεν Χρι στω 83 τω πα ρε χουonti ι η η μιν το μεγα ε

λε ε ος

ν
83

Δόξα καὶ νῦν πλ. δ' Κοσμη.

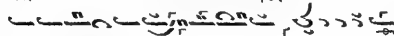
Δευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι αν χει ρων ο ηρα

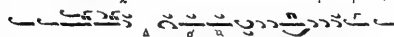
α κων δι α ρη ματων ε σπευ δε ε κο λα και ει

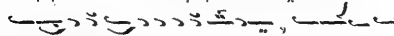
α ρχ υ πο σκε λι ι σαι τον Ι ω σηφ 83 αλλ αυ το ς κα

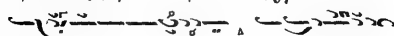
τα λι πων τον χι τω να α. 77 ε φυ υ γε την

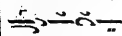
α μαρ τι ι αν 83 και γυ μνος ουκ η η σχυ νε ε το ως

πρω το πλαςος προ ο της παρα κο ο ης 83 αυ του ταις

κα σι αις Χρι ι στε ε ε 83 ε λε ε η σον η

η μα κ ακ

ν
83

καὶ εὐθύς τό, Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου ὕψιστα. Τοῦ ἀναγγελλεῖν τό πρῶτὶ τό ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα. Ἅγιος ὁ Θεός κτλ Μετὰ τό «ὅτι Σοῦ»

Τὸ κοντάκιον.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν καὶ ὁ γενναῖος ἐκκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀνταδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφους ἀφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον ἐγώ. Δέσποτα ἅγιε ἐυλόγησον. Ἀρχιερεύς. Ἐπουράνιε βασιλεῦ. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἰτα ὁ Ἱερεύς. Δόξα Χριστέ. Τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΗΝΙΑΝ

Μετά τὸν ἐξάψαλμον, Συνακτὴν, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος καὶ τὴν αἰτη-
σιν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς καθίσματα.

Δ
Τον νυμ φι ι ο να δελ φοι αγα πησω μεν Δ εν α

Τας λαμ πα δαας ε αυ των ευτρε πισω μεν

ρε ταις εκ λαμ πον τες και πι ι στει ὁ ρ θη Δ ι να ως

αι φρο νι ι μοι του Κυ ρι ου Παρ θε νοι Δ ε τοι μοι εις

ελ θω ω μεν συν αυ τω εις τους γα μου ους Δ ο

γαρ Νυμ φι ος δω ρον ως Θε ος Δ πασι παρ ε χει Δ

τον α φθαρτον στε φανον Δ

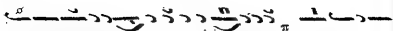
τον α φθαρτον στε φανον

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη»

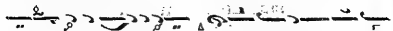
Ἦχος δ'. Δι. Δόξα καὶ νῦν.

Βου λευ τη ρι ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κατα Σου Δ

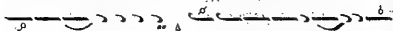
ε ρεις ε γραμ μα τεις φθο νω α θροι σαντες δεινωσθεις Δ

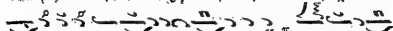
προ·δο·σι·αν·ε·κι·γησαν·τον·Ι·ου·ου·δαν·ο·θεν·α·ναι

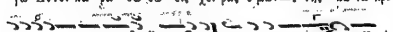
δω·ς·ε·ξε·πο·ρε·ευ·ε·ε·το·ρ·ε·λα·λει·κα·τα·Σου·τοις

πα·ρα·νο·ρ·μοις·λαοις·τι·μοι·φη·σι·πα·ρε·χετε·κα

γω·Αυτον·πα·ρα·δω·σω·εις·χει·ρας·υ·μων·της·κα·τα·κρι

σε·ε·ως·του·του·ρυ·σαι·Κυ·ρι·ε·τα·ας·ψυ·χας·η·μων·σ

Πρὸς τὸ Ἑλὴν σοφὸν λόγον.

Ἦχος πλ. δ' ᾠὴ Δόξα καὶ νῦν.

Ο·Ι·ου·δας·τῇ·γνω·ωμη·φι·λαρ·γυ·ρει·κα

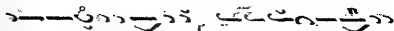
τα·του·δι·δα·σκα·α·λου·ο·δυ·ε·με·νης·α·κι·ναι

ται·βου·λευ·ε·ται·με·λε·τα·την·πα·ρα·δο·σιν·τῆ·τοῦ·φῶ·τός

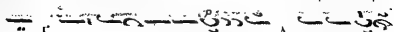
ε·κ·πι·πει·το·σκο·τός·δε·χο·με·νός·α·συμ·φω·νει·την·πρα·σιν

πω·λει·τον·α·τιμή·τον·Ο·θεν·και·αγ·χο·νη·γι·μοι

θη·νῶν·περ·τε·δρα·τῇ·αυ·ρι·ε·σῶ·κα·θλι·ο

ος και λεω δυνον θα νατον **Ω** της αυτου η μαε λυ τρω

σαι **Ω** με ρι εδος Χριστε οθε ος **Δ** των πταισμάτων

α φε σιν δωρου με νος **Ω** τοις ε ορ τα ζουσι πο θω

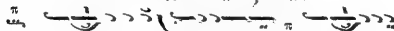

το εα **Χ**ραντογ. κα **Θ**ος Σου **Ω**

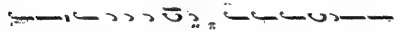
Είτα τό Εὐαγγέλιον, ὁ Ν', Συναπτή, τό Κοντάκιον, καί εὐθύς
τό Διψίδιον τοῦ Κοσμά.

ἤχ. β' εἰρμολογικός. Εκ τοῦ **π**

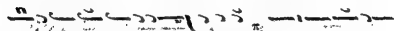
Ὁδὸν Ἡ' ὁ Εἰρμός. Ἀρχεται β' εἰς χορός.

Τω δογμα α τι τω τυρανι κω **Ω** οι ο σβ.ι οι

τρεις παι δες μη η πει σθεντες **Ω** εν τη κα μι ι νω βλη

θεντες Θε **Ω** ον ω μολογουν φαλλοντες **Ω** ευ λο γει τε τα

ερ γα **Ω** Κυ ρι ι ου τον Κη ρι ον **π**

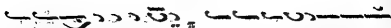

Τροπάριον

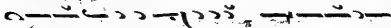
Δόξα Σρι ὁ Θεός ἡμῶν. δόξα Σοι.

Δ φα θυ μι ι ι αν **Ω** ἡσθεν **Ω** η' μων **Ω** βα λω με ε θα

και φαιδραϊσταισι λαμπρασι τω α θα να κτω νομ φι

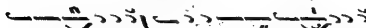

ω Χρι στω υμνοις συν αν τησωμεν ευ λο γει τε βο

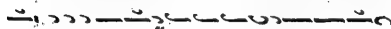

ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον

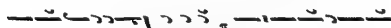
Δόξα Πατρι

κα του ουσθω το κοινω νι κον ψυ χης η ημων

ε λαι ον εν αγ γειοις ο πως ε πα θλων μη θεν τες

και ρον εμ πο ρι ας ψα λλω μεν ευ λο γει τε τα ερ

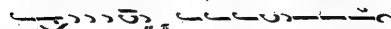

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον.

Και νυν και δευ .

Το τα λα αντον' ο σοι προς θε ου ε δε ξα αθε ι

σδ' ου να α μον χα ριν ε πι κου ρι ι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψα λλόντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν Καταβασία, Τῷ δόγματι, οἱ δύο χο-
ροὶ ὁμοῦ. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον· καὶ εὐθύς ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

Η τον α χω ρητον θα ον εν γαστρι χω ρησα
σα και χα ραν τω κο σμω κυ η σα σα Σς υ μνου μεν
(δίδς).
Πανα γι ι α Παρ θε ε νε

Τροπάρια. Δόξα Πατρὶ

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔρησας, ἥ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ
Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Ἐν τῇ Δευτέρᾳ Συναφρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις
με σόνταξον, τῶν πταισμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχωρητον. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

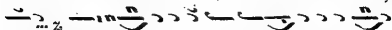
Ἱερεὺς. Αἰτησεις—καὶ εὐθύς, Τὸν νυμφῶνα Σου, Πᾶσα πνοὴ εἰς
ἤχον Α'. Ἰδε σελ. 13.

Στιχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. Κοσμά.

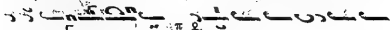
Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων Σου πως ει σε λεν
τομαι ο α να ξι ι ως q ε α αν γαρ τολ μη
η σω συν ει σελ θειν εις το ο ον νυμ φω ω να α ω

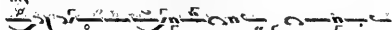
ο χι των με ε λε ε σγειναι ο τι ουκ ε ε στι τουου

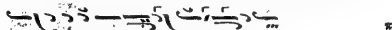
γυ μνη και αι θε θρη ι ος εκ βα λου μαι υ πο τω ω

ων αγ γε λω ων κκ θα ρι σον κυ ρι με τον

ρυ υ ποον της ψυ χη ης μου ου και σω ω σον

με ω ως ρι λα αν θρω ω ω πορ

α α α α α

Iōannou Damaskinoſ:

ο τη ψυ χης ρα θυ μι ανυ στα ξας ου κεκτη

μαι νομ φι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πα δα α

την εξ α ρε των και νε α νι σιν ω μοι

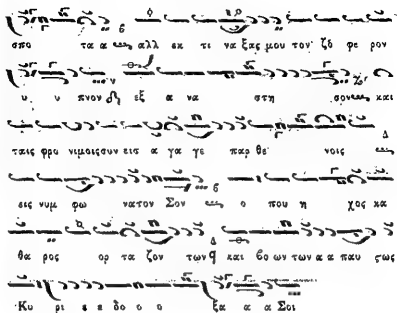
ω θην μω ρα ις εν και ρω της ερ γα σι

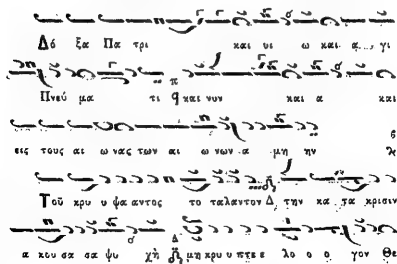
α ε ρε βο με νος τα σπλαγχνα των οι

κτιρ μων σου ου μη κλει ει σης μοι Δε

Δόξα ἡ χ. δ ἡ ἴ. Δαμασκηνος.

οὐ ^π κατ' ἀγ' γε λε' τα θυμᾶ' σι α Δυ

του ^Δ ^δ ι να πλε ο να ζουσα το χα ρι σμα κ

εις ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ ρι ου ου Σου ου

ου ου ν
κ

Σοὶ δόξα πρέπει Ἰδε σελ. 17. Ὁ ἱερεύς, Πληρώσωμεν—εἰς τὸν στίχον τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα.

Ἦχος ^π λ 6 Ἱ. Δαμασκηνοῦ.

Δεῦ τε πι στοί ε περ γα σω με θα προ θύ υ μως

τω Δεσπο τη ^π νε' μαι γαρ' τοις δουδοις τον πλου

τόν ^κ και α να λο γως ε καστος πο λυ πλα σι α σω μεν

το της χα ρι τος τα λαντον ^π ιο μεν σο φι αν κο ο ο

μι ει τω ^Δ ^π δε ε εργών α γα θων ^π ο δε λει τουρ γι

αν λαμ προ' τη η τος ε ^κ πι' ε' τε λει σθω ^π και νω

νει τω δε του λο γου ^Δ ^π κι' στος τω' α μν η τω ^π και σκορ

πι ζε' τω τον πλου τονπέ νη η σιν αλ λος ου τω

γαρ το δα νει ον πο λυ πλα σι α α σωω μεν και ως

οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι τος Δε σπο τι κης

χα ρα ας α ξι ι ω ω θωω μεν αυ της η μας κατ α

ξι ω σον Χρι στε ο θε ο ος ως φιλαν θρωπος

Στ(χ). Ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

π
Λίαντος Δεσπότου (+815).

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κων δυ να με

ων και κα θισης εν θρο νω Ι η σου δι α χρι

ι σε ως μη με ποι μην α γα

θε δι α χω ρι ι σης ο δους δε ξι α

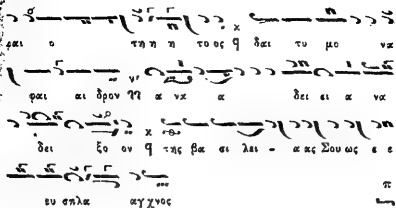
αγαρ οι δας δι ε στραμ με ναι δε εις σιν αι ευ ω νυ

μοι μη συν ελπίσῃς μοι τον τραχυν τη
 ακρο θυ α α 77 συν α πο λε σης αλ λα
 τοις ελ δε ει ρην συν α ριθ μη σκε προ βα τοις σω ω
 συνμεως φι λαν θρω ωρω πως

Στίχ. 4. Καὶ ἵστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

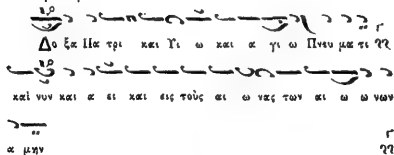
Ἦχος δ' αὐτός π. Ἱ. Δαμασκηνοῦ.

Ο νυμ φι ρος ο καλλει ω ραι ος πα ρα παν τας αν
 θρω πους ο συγ κα λε σκε ηρας εις ε ρτι α
 σιν πνευ μα τι κην του νυμ φωνος σου την δυσ ει μο να
 μου μορ φην των πταισμα των α ακρι φι α
 σον δι τη μεθ ε ξει των πα θη μα των
 σου και στο λην δο ξης κο ο σμη ρας της Σης ω

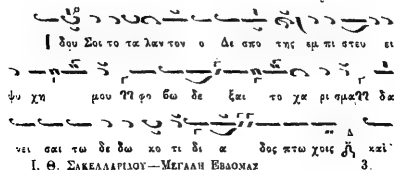

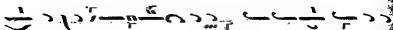

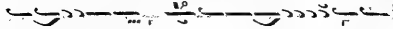
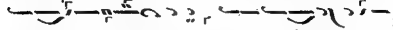

Ἦχος βαρύς ηἷ εἰρημολογικῶς.

Μεγαλοπρεπῶς.

Κοσμη

 κτησαι φιλον τον Κυριον ?? νεστης εκ δεξι-

 ων Αυτου οταν ελθη ενδο ξη και ακουσης μα-

 καρι ιας φωνης ?? εισελθεδου ου λεεις την

 χαραν του Κυριου Σου ?? Αυτης αξιωσον με

 Σωτηρ Δ τον πλανηθεν τακατατομεγα σου

 ε ε λε ε ος ος

Ειτα το, Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι κτλ.

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΡΙΤΗ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΨΙΝΙΑΝ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὸ Ἱδού ὁ νομφίος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερῶς αἵτησιν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς.

Κάθισμα Α'· ἦχος γ' πρὸς «τὴν ὡραιότητα».

Ἦ
Πορ νη προ σὴλ θε Σοι οἱ οἱ μν ρα συν δα κρυ
σι ᾿ κα τα κι νου σα Σου ου πο σι φι λα αν
θρω πε ᾿ και δυ σω δι ας των κα κων λυ τρου ται τη
λε ε λευ σει ει Σου ᾿ πνε ων δε την χα ριν Σου ου
μα θη της ο α χα α ρι στος ᾿ ταυ την α πο βαλ λε ε
ται ᾿ και βορ βο ρω συμ φυρε ται ᾿ φι λαρ γυ ρι
κα πεμ πο λων Σε ᾿ Δο ο ξα Χρι στε τη ευσπλαγ
χνι ι α α Σου ᾿

Κάθισμα Β'. ἤχ. δ'. πρὸς τὸ «Ταχὺ προκατάλαβε».

6

ου δας ο δο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε ρων

προ δου ναι Σε Κυ ρι ε τον θη σαυ ρον τῆς ζω ῆς δο

λι ως ε με λε τη σεν ο θεν και πα ροι ἦη σας τρε χει

προ ος ι ου δαι ους λε γει τοις πα ρα ἰ νό μοις τι μοι

θε λε τε δου ου ναι αι κα γω πα ρα δω

σω Ὡ μιν εις το σταυ ρω σαι Αυ τοις

Κάθισμα γ'. πρὸ τὸ «τὸν τάφον Σου Σωτήρ»

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στε νάζουσα: Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, με τανοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλεῖνθρωπος.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον — τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ εὐθὺς τ τριψόδιον τοῦ Κοσμ. εἰς ἤχ. β'. εἰρηκολογικόν.

Ὡδὴ Γ'. — ὁ Εἰρμὸς

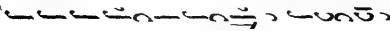
π

Τῆς πι ατε ε ως εν πε τρα με ατε ρε ω σας

π

ε πλὰ τυ νας το στο μα μου επ εχ θρους μου ηυ φραν

θη γαρ το πνευ μα μου τω φαλ λειν ουκ ε στιν α γι

ος π ως ο θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ο πλην

(δεις)

Σου Κυρι ε

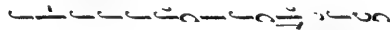
Τροπάρια. Δόξα Πατρί...

Εν κε ναι οι οι ος το συν δρι ον των α νο

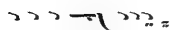
μων και γνω ω ω μη συν α θροι ζε ται κα κο τρο πω

κα τα κρι τον τον ρυ στην Σε α πο φη ναι Χρι στον ω

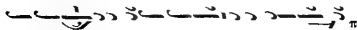

φαλ λο μεν Συ ει θε ος η μων και ουκ ε στιν α

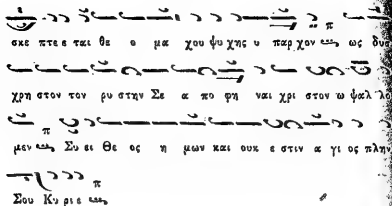

γι ος πλην Σου Κυρι ε

Και νυν και άεί...

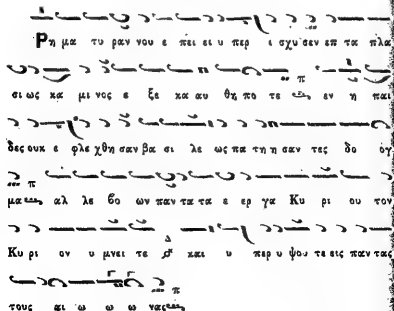

Το δει νο ο ο εν βου λευ τη ρι ον των α νο μων

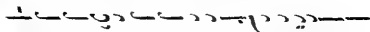
Καταβασία. Τῆς πίστεως· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. *Αἰτησις.* Εἶτα τὸ
 Κοντάκιον, καὶ εὐθὺς ἡ

Ὁ ἱὸς τοῦ Θεοῦ. ὁ Εἰρμός. Χορὸς ἀριστερός.

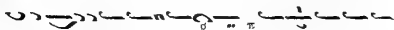

Τροπάρια.

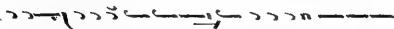
Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Α πο κε νου σα γυ νη η μυ ρον εν τιμονδε σπο τι

κη και θει ει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων

Σου ε πε λα θε το των α χραν των κε χραμε ε ναις πα λα

α μαις αλλ ε βο α παντα τα ε ερ γα Κυ ρι ου

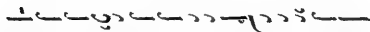

τον Κυρι ον μνει τε και υ περ υ ψου τε εις παντας

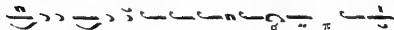

τους αι ω ω ω νας

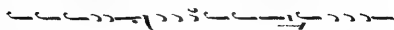
Δόξα Πατρι και Υιῷ.

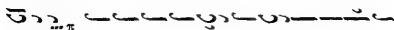
Δα κρυ πι πλυνει τους πο ο δας υ πευθυ νος α μαρ

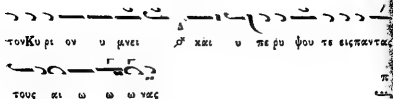
τι αις του πλασαντος και εκ μα α σσει θρι ξι Δι ο

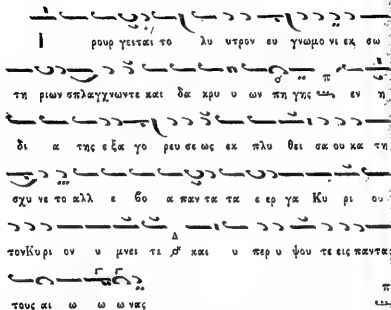
των εν βι ω ου δι η μαρτε πε πραγ με νων της α πο λυ

τρω σε ως αλλ ε βο α παντα τα ε ερ γα Κυ ρι ου

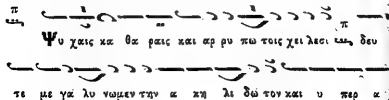

Και νυν και αι

Είτα. Αινοῦμεν εὐλογοῦμεν. Καταβασία. Ῥῆμα τυράννου. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

γνονμη τε ερα του Εμμα νου ηλ δι αυ της το εξ αυ
της προσ φε ρον τες πρεσβει αι αν τε χθεν τι φει σαι των
ψυχων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας.

Τροπάρεα.

Δόξα Σοι ό Θεός ήμών δόξα Σοι.

Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυπος
γον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ο φει λε σιν
ε λυ υ θη α μαρ τη μα των κα πη λευ ων ο δει νος
Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα ριν φει σαι των ψυχων η
μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Δόξα Πατρί και Υιῷ

Λέ γει πο ρευ θεις τοις παρκα νο μοις αρχου σι τι
μοι δου ναι θε λε τε καγω Χρι στον υ μιν τον ζη του μι

νον τοις θε ε λου σε πα ρα δω σω σε και ο τητα Χρι

στου Ι ου δας αν τω σα μενος χρυσοῦ
Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστέ.

Και νῦν και δει .

Ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας α σπονδε λη

θης ο θεν ε τυ χει ο τι ψυ χης ουδ ος ι σο στα

σι ος ο κο σμος ως ε δι δαχθης α πο γνω σει γαρ

σαυ τον ε βρο γι σας α να α φας προ δο τα φείσαι των ψυ

χων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Καταβασία. Ψυχαις καθαραις· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Αἰτησις. Τὸν νυμφῶνά Σου τρίς. Πᾶσα πνοὴ ἡχ. Α' ἴδε σελ. 13
τ' ἰχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Κοσμά.

Σε τον της Παρ θε ε ε νου υι υι ον 9 πορ νη ε πι

γνου ου σα θε ε ο ον ε λε ε γαν 9

εν. κλαυθμω θυς ω που ου σα ρ ως δα κρυ υ υων

α ξι ι α πρα ξα α σα ρ δι α λυ

το ον το χρε ο ος ω ω ως κκα γω

ω του ους πλο κα α σ μους ρ α γαπη σο ον φι

ι λου σπν ττ τη ην δι ι και αι ως μι ι σου

με νην και πλη σι ον τε λω νω ω ων Σε ε

κη η η ρυ υ υ ξω ω ρ ευ ερ γε τα α φι λα

αν θρω ω πε π ρ

Στίχ. Αιναίτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, αἰναίτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Κοσμᾶ.

Το πο λυ τι μητον μυ υ ρον η πορνη ε μι ξε με

τα δα κρυ ων ρ και ε ξε χε εν εις τους α

ὁ δὲ πᾶς Σου κατὰ φιλοῦ σααῖ

ε και νην ευ θυς ε δι και ω σαρ ρ η μι ι

14 δε ου υγ χω ρη η σιν δω ω ρη η σαι 9 0

πα θωγ υ υ περ η η μων και σω σον η

9. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὄργάνῳ.

π
9

Κοσμά.

0 τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το μυ

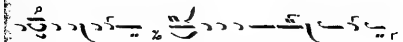
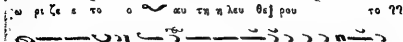
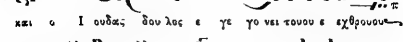

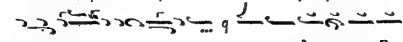
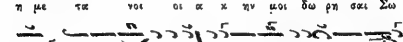
π ρον q το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νηι ει

τοῖς παρὰ υο ομοῖς ἡ μὲν εἰ καὶ κενοῦ

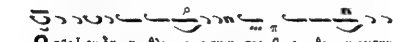
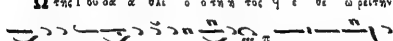
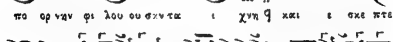
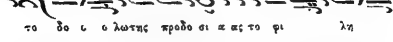

σα το πο λι τι μον ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι

τοὺς αὐτοὺς μὴ τοὺς ἑαυτῶν Δεσποῖν

[illegible]

 ω ρι ζε ε το ο αυ τη η λευ θε ς ρου το γγ

 και ο Ι ουδας δουλος ε γε γο νει τουου ε εχθρου ου

 δει νον η ρα θυ μι α α με γα αλη η η

 η με τα νοι οι α κ ην μοι δω ρησαι Σω

 τηρ γγ ο πα θων υ υπερ η η μων και σω ω

 σο ον η η μας π
 γ

Σ:ίχ. Αίναίτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰναίτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ. Κοσμά.

 Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος γ ε θε ω ρει την

 πο ορ νην φι λου ου σκν τα ι χνη γ και ε σκε πτε

 το δο ι ο λω της προ δο σι α ας το φι λη

 η μα γ ε και νη τυς πλο καμους δι ε λυ υ σεν γγ ου τας τω

 θυ υ μω ω ε ε δε σμει ει το γ φε

ρων αν τι μωρου την δυ σω δη κα α λι ι αν ε ρ θ ο ν ο ς γ α ρ
 ου ου κ αι δε π ρ ο ο τι ι μα αν το
 συμ φε ρ ο ο ν . q Ω της Ι ου δ α α θ λι ι τη η
 το ς q α φ η ς ρ υ σ αι ο θε ο ς τα α ς ψ υ χ α α ς η ι
 μων π q

Δόξα ἡ χ. 6'. Δ

Κοιμηθ.

α α μα ρ τ ω λ ο ο ς ε δ ρ α α με π ρ ο ο ς το μ υ
 ρ ο ο ν α π ρ ι α σ κ ο θ αι π ο λ υ υ τι μ ο
 ο ν μ υ υ ρ ο ο ν α του μ υ ρ ι ι ι σ αι το
 ο ν ε π ευ ε ρ γ ε ε τη η ν χ και τ ω
 μ υ ρ ε ψ ω ω ε α θ ο α α Δ ο ο ς μοι οι το μ υ
 ρ ο ο ν α ι ν α α λ ει π ι π ι π ι ψ ω κα

γω ω ω q τον ε ξ α λ η ι ψ χ ν τ α μου

ου π α ς τ α ς α μα κ ρ τι ι ι

Δ

Κ αι υ υ ν και α α ει και εις τους αι ω ω

γ α ς ρ τ ω ν αι ω ω ω ω ν ω ν α α α μ η ν

Κοσμά,

β ε θ υ θ υ σ με ε ν η τ η α μα κ ρ τι

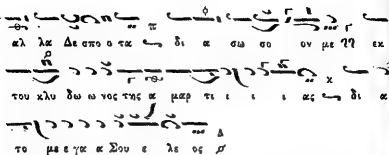
ι α ε υ ρ ε Σ ε λ ι με ε ε να τ η ς σ ω ω τ η

ρ ι ι α ς και μ υ ρ α σ υ ν δ α α κ ρ ν

σι χ λ ε ν ο υ ο υ σ α α α Σ ο ι ε θ ο ο

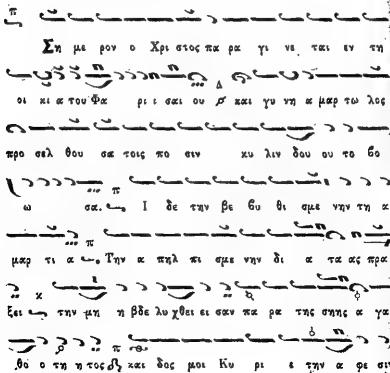
α ι δ ε χ ο τ ω ν α μα ρ τ α ν ο ο ο ο ν τ ω ν

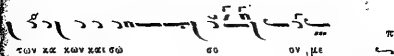
τ η ν με τ α α ν ο ι ο ι α ν φ ε ε ρ ω ω ν

Είτα—Σοὶ δόξα πρέπει ἰδ. σελ. 17—Πληρώσωμεν—καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ

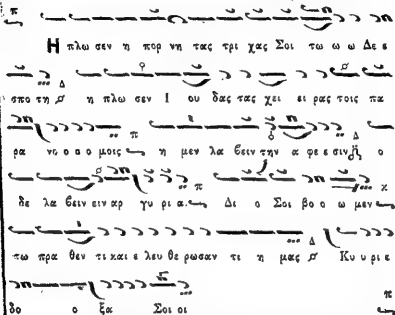
Ἀπόστιχα ἤχ. πλ. β' Βυζαντίου.

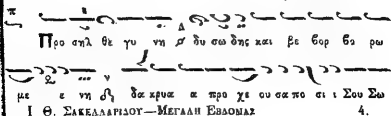
Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλείους Σου Κύριε, καὶ ἡγαλ-
 λιᾶσάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

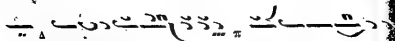
Ι. Δαμασκηνοῦ.

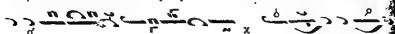
Στιχ. Εὐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. Καὶ ἴδε ἐπὶ
 τοὺς δούλους Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Βυζαντινῶν.

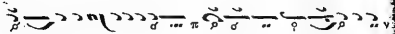

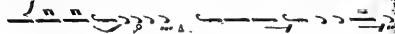
τηρ ς το παθος κα ταγ γελουσαι πως α τε νι σω ω

Σοι οι τω Δε σκο ο τη η Αυ τοσ γαρ ε λη λυ

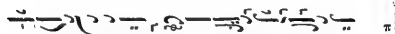
θας σωσαι πο ο ορ νην εκ θυ θου θα νου σα αν μεδ

α να κ στη η η η σονδ ο τον Δα ζα ρον ε γει ρας

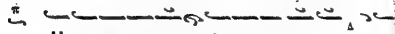
εκ τα ρου τε τρα η με ρον Δε ξαι με

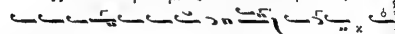
την τα α λαι αι ναν η και σω ω σο ον με

Στ. Και εστω η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦ Δαμασκηνοῦ.

Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον ς και ε

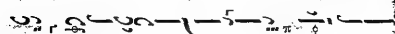
πε γνω σμε ε νη δι α το ον τρο πον το

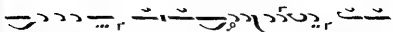
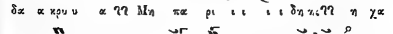
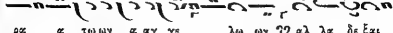
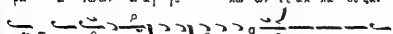
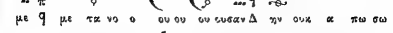
μου ρον βα στα ζουσιν προ σην θε Σοι βο ω σα

Μη με την πο ορ νην η α πορ ρι ι ι ι

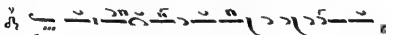
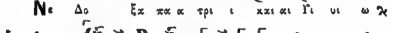
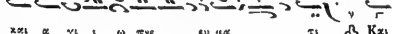
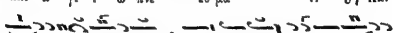

ψη ης η ο τεχθεις εκ παρ θε ε νου Μη μου τα

 δα α κρυ υ α ᾠ Μη πα ρι ι ι ι ι δη κι ᾠ η χα

 ρα α τω ων α αγ γε λω ων ᾠ αλ λα δε ξι

 π ρ με ρ με τα νο ο ου ου ου ευ σαν Δ ην ουκ α πω σω

 α μαρ τα νο υ σαν Κυ ρι ε ε δι α το με ε γα Σου

 ε ε ε ε λε ος.

Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Kassariε.

 Νε Δο ξα πα α τρι ι χρι αι Γι υι ω θε

 και α γι ι ω πνε ευ μα τι ρι Κυ

 νυ υν και α α ει θε και εις τους αι αι ω ω

 να ας των αι ω νων α α μην ρι Κυ ρι

 ε η εν πο ολ λαις α μαρ τι ι αι αις

 θε πε ρι πε σου ου σα γυ υ νη η Δ τη ην Σην

ε ξα γων της θα λα α ασ της το υ υ δωρ

δλ καμφθη τι μοι η προς τους στε να αγ μουσ ηη στε να αγ

μουσ της καρ δι ι α ας δλ ο κλι εν ας Δ τους ου ρα

νους ηη τη α φα α τω ω σου κε ε νω ω σει δλ

κα τα φι λη η η η

σω ω η τους α χρα αν του ους σου πο δας

δλ α πο σμη η η η

ξω η του τους δε ε πα λι εν η τοις της

κε φα λη η ης μου βο στρυ χοι οις δλ

ων εν τω πα ρα δει ει σω δλ Ε ευ α το

δαι ει λι ι το δει λι νον ηη κρο το

ον ηη κρο το αν δλ κρο το αν τοις ω ω σιν

η χη θει σα τω φο ο ο βω ε ε κρυ υ θη κ
 α μαρ τι ων μου τα πλη η θη η θε και κρι μα
 των σου α θυ υς σου κ Τις ναι τι ις q ε
 ξι χνι α σει ει q ψυ
 χο σω ω στα Σω τη ηρ μου ου δὲ Μη με την Σην
 δουουλην πα ρι ι δης θε ο α με τρη η τον ε ε ε
 ε χων το ε λε ο ο ο ος δὲ

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἰξομολογεῖσθαι

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

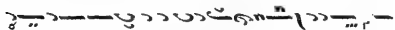
Μετὰ τὸ 4ης ψαλλόμενον Ἀλληλόυιχ Σελ. 3. ψάλλομεν τὸ ἐξῆς
εἰς ἥχον πλ. δ', ἀπὸ τοῦ Γα

Ο τε αἱ ἐν δοξοῖμα θηταὶ ἐν τῷ νιπτῇ ριτου

δειπνοῦ εφωωτιζοῦν το γγ το τε Ι ουδας οδυσ

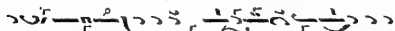
σεβῆς φιλαργυριαννοσησας εσχοοτι ζσε το γγ και

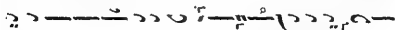
α νομοις κριταις Σε τον δι και ον κριτην πα ρα δι δω ω

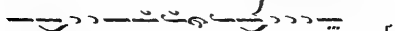
αι γγ Βλε πε χρη μα των ε ρα ζα τον δι α ταυ τα

α γχο ο νη κ χρη σα μενον γγ ψευ γε α κο ρεστον ψυ

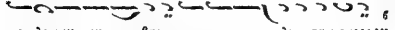

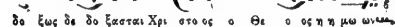
χνητην Δι δα σκαλω τοι αυ τα α τολ μη σκσαν γγ ο πε

ρι πιντας α γκ θος Κυ ρι ε δο ο ξα α Σοι γγ

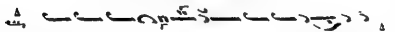
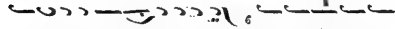
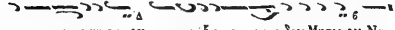

Καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον. Μεθ' οὗ δ' Ν'. καὶ εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ
Κοσμθ.

Ὡδὴ Α' ἡχ. πλ. β'. εἰσμολογικός. Ὁ Εἰσμός.

 Τμηθῆσιν τμα α ται πόντος ερυθρός κυμα το

 τροφος δεξηται ναυαγος ο αυτος ο μου α

 ο πλοιοι γεγωνως βκτος και πανοπλιεταις ταφος

 ωδη δεθεοτερπηης ανεμελπετο εν

 δοξως δεδοξασται Χριστος ο θεος ος η ημων

Τροπίρια.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Η παντατις α και παρκτηκη ζωης

 η απειρος σοφια του θεου ωκοδομησε

 τον οικον αυτης αγνης εξαπειρα ανδρου Μητρος Να

 ον γαρσωματι κοον περιθεμενος ενδο

 ξως δεδοξασται Χριστος ο θεος ος η ημων

Δόξα Πατρι

Δ

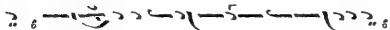
Μυ στα γω γου σα φι λους ε αυ της την ψυ

χο τρο φον ε τοι μα ζει τραπεζαν αμ βρο σι ας

δε η οντως σο φι α του Θε ου κερ να κρα τη η ρα πι

ςοις Προ σελ θωμεν ευ σε βω ως και δο ησωμεν

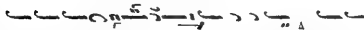
εν δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η

μω ων

Και νυν

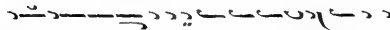
Δ

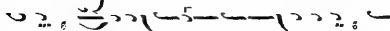
Α λου τι σθα μεν παν τες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω θρα χι ο νι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευσκ σθε ε και

γνον τες Ο τι Χρι στο ος ε γω κρα ξα τι εν

δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η μω ων

Καταβασία. Τμηθείση. Οι δύο χοροὶ ἑμοῦ.

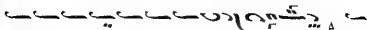
Ὁ ἅ Γ' ὁ Εἰρμός.

Κυ ρι ος ὦν πκ αντων και κτι ςηςθε ος το κτι
 ςον ο α πα θης πτω χεν σκς Σε αυ τω ω η νω σκς
 και το Πκ σχα εις ε μελλες θκ νειν Αυ τος ὦν σε αυ του
 προ ε τι θης ρκ γε τε βο ὦν το σω μα μου και
 (δῖς.)
 πι ι ςει ςε ρε ω θη η σε ε σθε ε

Τροπάρια. Δόξα Πκτρί.

Ρυ σι ον πκν τος του βρο τει ου γε ε νους
 το αι κει ον α γκ θε τους σου ς μα θη τας ε πο τισκς
 ρρο συ νης πο τη ρι ον πλη η σκς Αυ τος γαρ σε αυ
 του ι ε ρου ου ς γεις Πι ε τε βο ὦν το αι μα μου
 και πι ι σται στε ρε ω θη η σε ε σθε ε

Καὶ νῦν Δ

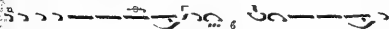
Α φρων α νη ρ ος εν υ μιν προ δο της τας

οι κει οis μα θηταις προ ε ε φης ο α νε ξικα

ος ου μη γνω ση τε τα αυ τα και ου τος α συ

υ νε τος ων ου μη συ νη η σει ο μως εν ε μui οι

μει να τε και πι ι σται σε ρε ω θη η σε ε σθε

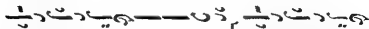
Καταβασία. Κύριος ὢν πάντων, οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεῖς. Αἰτησιν. Εἶτα τὸ

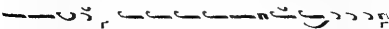
Κάθισμα πρὸς τὸ «τὸν τάφον Σου».

Ὁ λίμνας καὶ πηγᾶς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπεινώσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος. μαθητῶν πίδας ἐνίψεν, ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βραχέων κακίας. ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Κάθισμα β'. Ἡχ. Γ' πρὸς τὸ «θείας πίστεως» ᾠή

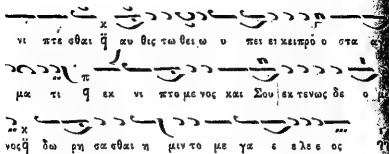
Ταπεινου με νος δι ευ σπλαγχνιαν πο δας ε νι ψας των

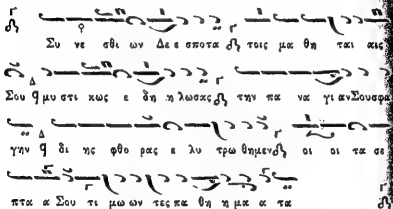
μα θη των Σου και προς δρο μον θει ον του ουτουε κα

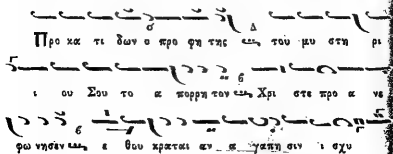
τε ευ θυ υ νας α πα ναι νο με νος Πε προς δε

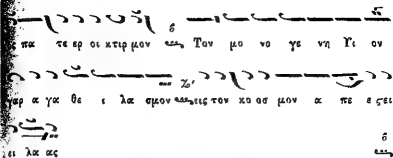

Κάθισμα Γ' $\bar{\eta}$ χ. Δ'. (i) πρὸς τὸ «Ἐλεφάνης».

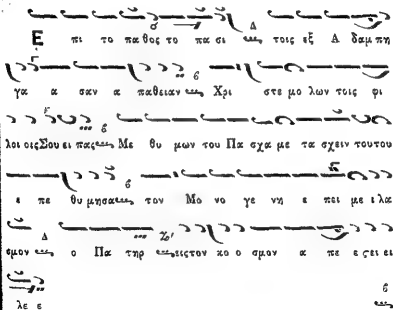
Ὡδὴ Δ' $\bar{\eta}$ χ. πλ. β'. εἰρημολογικός. Ὁ Εἰρμός. Δ

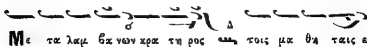

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ὁ Θεός ^δ

Δόξα Πατρί ^δ

βο ο ας α θα να τε γεν νή μα τος αμ πι

δε πι ο μαι λοι πον ουκ ε τι μεθ υμων βι ο τε

ων τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον

Πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

Και νυν

Πο μα και νον υ περ λο γον ε γω φη μι

εν τη βχ σι λει α μου Χρι στε τοις φι λοις πι

μαι ωσ περ γαρ θε ος Θε ος η μιν συν ε ε σο μαι ει

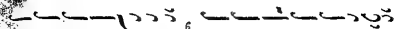

πας τον Μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο

πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

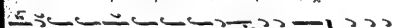

Καταβασία. Προκατιδών· οί δύο χοροί ὁμοῦ.

Ὡδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

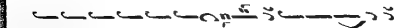

Τω συν δεσμωτης α γα πης συν δε ο ο

 ἡμεῖς νοὶ οἱ Ἀποστολικοὶ τῷ θεῷ σπουζοῦν τιτῶν ὧν

 ἐκ αὐτῶν Χριστῶν καὶ θεοῦ μενοῦ ὡραιοῦ ποδῶν

 ἔλαβον νικῶντες ἀγγελοῦς τοῦ μενοῦ πατρὶν ἐν
 (οἷς).
 ἡ νῆν δ

Τροπάρια. Δόξα Πατρὶ Δ

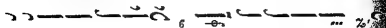

 ἰσχυρὸς αὐτῶν κρατῶν τοῦ σπασμοῦ καὶ ὑπερω-

 νον ἐν αἰθέρι ὑδάτων ἡ ἀβυσσὸς χαλίου

 οὐσας καὶ ὀχλοῦσας ἀναχαιτίζουσας θεοῦ οὐσοῦ

 φιασμοῦ ὑδάτων πετρῶν ἐκάλει γὰρ ποδῶν ἀποπλυν-

 νει δὲ δούλων δεσποτῆς

Καὶ νῦν Δ

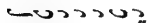

Μεθυσταὶς ὑποδεικνύει τὰ πεινώσας

 οὐ δὲ σπύοις τυπύων οὐ φιλῶν δὲ τὸν πόλιν

πε ρι θαλ λω ων ζων νυτ αι λεν τι ον και κααμπτει γο νυ δο

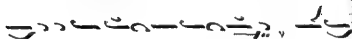
ουλων εκ πλυ ναι πο δας χ ου εν τη χει ρι πν

η παντω ων των ον των

Καταβασις. Τῷ συνδίσμῳ. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

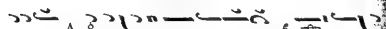
Ὅδῃ Στ'. ὁ Εἰρμός.

A θυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ

κλω σε με και τον κλυδω να μη κε τι φε ρων ως ο

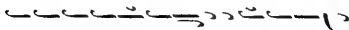

Ι ω νας τω δε σκο ο τη βο ω Σοι γε εκ φθο ρας

με α να α γα α γε ε

Τροπάρια. Δόξα πατρί

Kυ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα ο

σκαλονμε και γαρ πε φυκα Σω τη ηρ ε βο ας Δι

μι μειςθε τον τυ υ πον ον τροπον εν ε μοι οι ε θε

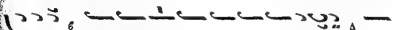

α α σα α εθε ε

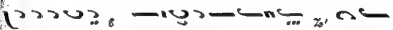
Και νυν

Ρυ πον τις μη ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ται

πο ο θαρ κκ θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε αλλ

ου ου χι παντες ρο πη γαρ α τα α κτω ς εξ υ

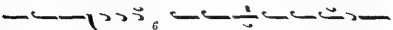
μω ων ε νος μαι αι νε ε ται αι

6

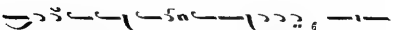
Ὁ ἰὴν ζ'. ὁ Εἰρμός.

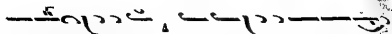
Οι παι δε ς εν Βα θυ λω νι κα μινου φλο
Νευ στα ζων κα ραν Ι ου δας κα κα προ βλε

ο γα ουκ επτηξαν αλλ εν με σω πυ ρος εμ βλη
ε πων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα ρα

θε εν τες δρο σι ζο ο με νοι εψαλλον Ευ λο
δου ου ναι τον κρι τη ην εις κα τα κρισιν ος παν

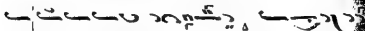

γη τος ει Κυρι ε ο Θε ο ος των πα τε
των ε στι Κυρι ος και Θε ο ος των πα τε

ρων η μω ων
ρων η μω ων.

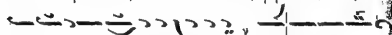
Δόξα πατρι

Υ μιν ο Χριστος τοις φι λαις ε βο ας ει
Μεθ ο στις ε μου την χει ρα τρυ βλι ω βα

εις πα ρα δω σαι με ες ευ φρο συ νης λα θο οντες α
αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην γαρ κα λο ον ην πυ

γω νι α και λυ πησυν ει χον το τις ου τος φρα σον
λας βι ου πε ρα σαι μη δε πο τε του του ος ην ε

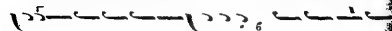
λεγον τες ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων
δηλου δε ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων

Καταβασία. Οι πατρες Οι δύο χοροί ομοῦ.

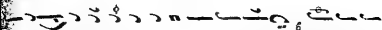
Ωδὴ Ἡ' ὁ Εἰρμός.

Νο μων πα τρων οι μα κα ρι στοι εν Βα θυ λω νι
Οι δαι τυ μονες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι ων το

νε ε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον
Λο ο γω προς καρ τε ρησαντες οι Α πο στο

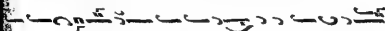
ὁς καὶ ἐπευδὼκεν προσταγὴν ἡς ἀλλοτρίου καὶ συνήμ
λοιπὸν εἰπόν τοῦ ποιῆσαι ἐνὶ ὧς ἀρνεῖται καὶ συνήμ

μενοὶ ὡς οὐκ ἐχὼ νεύθησαν πυρὶ τοῦ κρατούντος
μενοὶ ὡς οὐκ ἐχὼ ρισθησαν Χριστῷ θείῳ ἁλλοτρίῳ

ἡ παξὶ ὅν ἀκαταμέτρητον τὸν ὑμνοῦν } τὸν Κύριον
τρεφόμενοι εὐχαριστῶμεν ὅτι ὁ

ὁν ὑμνεῖ εἰς τὸ καὶ περὶ ψαλμοῦ τοῦ εἰς πάντας τοὺς

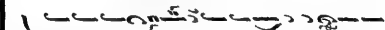

ἡς καὶ ὡς

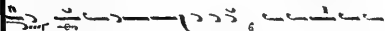
6

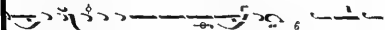
Δόξα πατρί

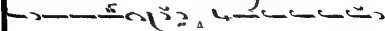
Νομῶν φιλικῶς ὁ δυνάστης Ἰσκαρι

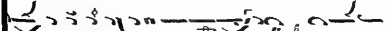
ωτὴς ἄγνωμη ἐπιλαθόμενος εἰς ψαλμὸν

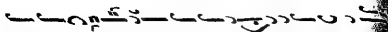
τρεπόμενος πρὸς προδοσίαν ποδῶν καὶ σου

οὐκ ἔστιν ἁπλῶς ὁ θεὸς ἐπεὶ πτερσμένοι

Σε Χριστέ καὶ βοᾶν σου νῆκε τὸν Κύριον

ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου τς εις παν τας το

ους αι ω νας

Και νύν Δ

Ε δε ξι ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ

ας σω ω μα ο α συ νει δη το ρας και το αι μα το

χε ο μενο υ περ κο ο σμου το θει ον Δλλ ου

η δει το πινων ο ε πι πρα σκε τι μη ς ου κα κι

προ σω χθι σε και βο α αν ου συ νη κε

Τόν κύριον ὑμνεῖτε .

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Νόμων πατρῶων· οἱ 2 χοροί. Ἱερεῖς. Τ
θεοτόκον.

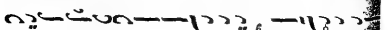
Ὡδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

Ξι νι ας δε σπο τι κης και α θα να α του

πε ε ζης εν υ πε ρω ω το πω ται ς υ ψη

φρε σι πι στοι δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να θε

χο τα λο γον ^α εκ του λο γου μα θον τες ον με

γα λυ υ νο ο με εν 6

Τροπάριον. Δόξα Σοι ὁ Θεός Δ

Α πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε φη το

Πα ασχα ^α εν πε ρω ω το πω ^α ω νους ε

νι δρυται οις μυ στα γω γω σκευ α σα τε ^α α ζυ μω α

λή θει ας λο γω ^α το στερ ρον δε της χα ριτος

με γα λυ υ να α τε ε 6

Δόξα Πατρί Δ

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ ^α προ των αι ω ω νων

σο φι ι αν ^α γεν να αρ χητην ο δων με ^α εις ερ

γα ε χι σε τα νυν μυ στι κως τε λου με να ^α Λο γος αρ

α κτι στος ων φυ σαι τας φωνας οι και ου

ου νυν προ σαι ει λη η φε α

ἰκαί νυν Δ

Ως αν θρω προς παρ χω ου σι ε α ου φαν τα
σι α ου τω θε ος τω τρη πω της αν τι

δο σε ως η φυ σις η ε νω θει σα μοι Δι
ο Χριστον ε να με γνω τε τα εξ ων εν οις

α περ πε ε φυ κα σω ω ζο ον τα α

Καταβασία. Ξενίας· εἰ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεὺς. Αἰτήσιν· εἶτα τὸ «Τὸν νυμφῶνά Σου βλέπω» ἰδ. 13

Αἶνοι ἤχ. Β' Δ

Πα σα πνο η αι νε τα ατω τον Κυ ρι
ον αι ναι τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου

ρα α νων αι νει ει τε αυ τον εν τοι οϊς υ ψι

στοις Σοι πρε πει υ υ μον ος τω ω Θς ε

ω

Αι νει τε Αυ τον πα αντες οι αγ γε λοι Αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει

εις αυ του Σοι πρε πει υ υ μον ος τω ω Θς

ω

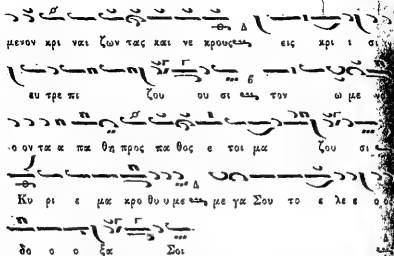
Στιχ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Κοσμά

Συν τρε χει λοι πον το συ νε δρι οντων Ι ι ι ου δαι

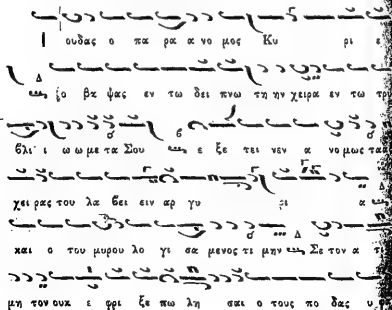
ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτιστην των α α

παντων Πι λα τω πα α α ρα δω ση ω των α

νο μων ω των α πε ι ε ζων ο τι τιν ερ χο

Στιχ. Αιναῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
 ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἰ. Δαμασκηνοῦ.

πλώσας ε πι το νι ψαι το ον Δε σπο τη

κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι τει οις α

νο μοις χο ρου δε α πο στο λων ρι ι φει εις και

τα τρι α κον τα ρι ι ψας αρ γυ ρι α Σου την

τρι η με ε ρον Δ να στα σι ι νουκ οι δε δι

ης ε λε ε η η σο η μας

Στίχ. Αινεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. τοῦ αὐτοῦ.

ου δας ο προ δο της δο λι ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ

ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δουλον πε

πρα κει τοις πα ρα νο μοις. ως προ θα την ε πι

ἔσφα γῆ ἣν οὐ τῶς ὡς ἡ ἡ κο λου θεῖ ο

μνος ο του θε ου ο Υι ο ς ο ο του Πα τρος ο

μό νος πο λυ ε λε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ. τοῦ αὐτοῦ.

ου δας ο δυν λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ε βου λος ο φι ε λο ος και δι

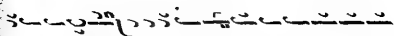
α βο λος εκ των ερ γων α πε φα

αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα λω και

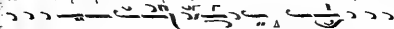
καθ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ δο σι

αν ε λε γεν εν ε αυ τω πα ρα δω σω του τον και

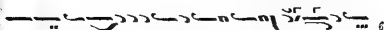
κερ δη σω τζ ου νυχ θεν τα χρη μα τα πε ζη τει

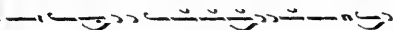
δε και το μυ ρο ονπρα θη ναι και τον Ι η σου

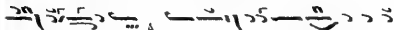
ουνδο λω κρα τη θη ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε το ον Χρι στον

και ως προ βα τον ε πι σφα γη η ην ου τω ως η ° η

κο λου θει ο μο νο ος ευ σπλαγγχος

και φι λα α αν θρω πος

Δόξα και νυν. ἤχ.

Τοῦ Ἀδτοῦ.

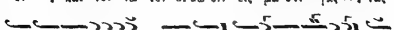
Ο ν ε κη ρυ υ ξεν α α μνον Η σα ε ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου σι

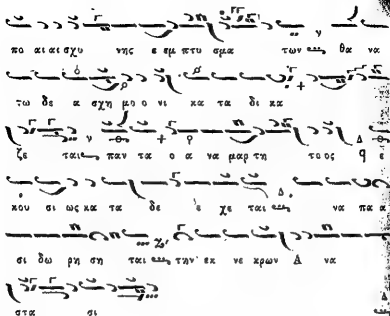
ον και τον νω τον δι δω σιν εις μα στι γας

σι α γο νας εις ρα πι ι σμα

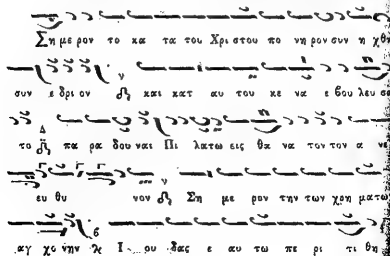

τα α το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

ΕΙτα. Σοι δόξα πρέπει, σελ. 17. *Τερεὺς πληρώσωμεν.*

Ἀπόστιχα πλ. δ'. *Μιθοδίου Πατριάρχου. (+845)*

σι και στε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ ο σκαι ρου

και θει ας δὲ Ση με ρον Κα ι α φας ακων

προ φη τευ ει θε συμ φε ρει λεγων υ περ του λα ου

ε να α πο λε σθαι δὲ ηλ θε γαρ

υ περ των α μαρ τι ων η μων του πα θειν δὲ ι να η μας

ε λευ θε ρω ση εκ της δου λει ας του εχ θρου

ως α γα θος και φι λαν θρω πος δὲ

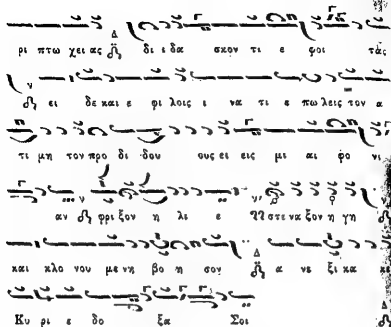
Στιχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ο τρο ο πο ος Σου δο λε ο τη το ος γε μαι πα

α ρα νο με Ι ου θα δὲ νο σω ων γαρ

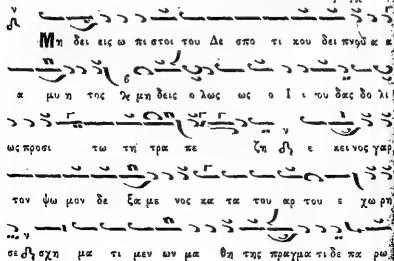
φι λαρ γυ ρι ι αν δὲ ε κε ερ δη η σας μι σαν

θρω πι αν δὲ ει γαρ πλουτον η γα πας τι τω πε

.Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ'ἐμυ.

Μεθοδιου Πατριάρχου.

ων φονευ της θς τοις με Ι ου και ος συν α

αγλ λο με νος η τοις δε Α πο στολοις συν αυ λι ζο

ο με ε νος θς μι σων ε φι λει φι λων ε πω

λει θς τον ε ξα γο ρα σαν τα η μας της κα τα

ας η τον θε ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ων η

μων θς

Δόξα Πατρι ἡχ. πλ. δ'.

Ὁ τρόπος δολιότητος γέμει. εἰδ. σελ. 77.

Και νυν ἡχ. πλ. Α'. π Κοσμά.

Μυστα γω γων Σου Κυ ρι ε τους μα θη τας x q

ε δι δα α σκες λε γων q

Ω φι λοι ο ρα τε μη δεις υμας

χω ρι σει μου φο ο ο θος θς ει γαρ πα σχω

α αλλ πε ε ρ του κο σμου π q

ουν σκανδα λι ι ζε,σθε ε εν ε μοι q ου γαρ ηλθον δι

κο νη θη ναι αι q αλ λα δι α κο νη

σαι Δ και δου ου ναι την ψυ χη ην μου Δ λυ

τρο ο ον πε ρ του κο σμου q Ει

ουν υ μεις φι λοι οι μου ε στε q ε με μι μει

ει ει σθε q ο θα λων πρωτος ει ναι Δ

ε στω ε σχα τος q ο δε σπο της ως ο

α κο νος x Μει να τε ε εν ε μοι π

ι να βο ο τρυ υν φε ε ρη τε q ε γο

ω γαρ ει μι της ζω ης η α α μπε λο

π ος q

Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ

Τῷ πρώτῃ τῆς Μεγ. Πέμπτης μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Συναπτὴ μεγάλη· εἶτα, Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἤχ. Β'. καὶ εὐθὺς τὸν στίχον, Ἐὰν νομίαις παρατηρήσης .. εἶτα τὰ ἰδιόμελα εἰς ς'. δευτεροῦν-
ες τὸ α'.

Συντρέχει λοιπὸν
Ἰούδας ὁ παράνομος .
Ἰούδας ὁ προδότης
Ἰούδας ὁ δούλος
Ὅν ἐκήρυξεν ἀμνόν

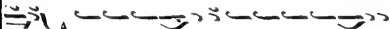
Δόξα καὶ νῦν πλ. 6 Κοσμᾶ.

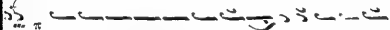
Γεν νη η μα χι δνων α λη θω ω ως ο ο Ι

 π

ου δας φα γον των το μπν να εν τη ε

 Δ

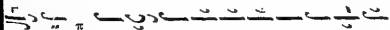
ρη μω ρ και γυγ γυ ζο οντων κα τα του προ φε ε ε

 π

εως τι γαρ της θρω σε ως ου σης εν τω στο

μα αυ των κα τε λαλουν του Θε ου οι α χα ρι

 π

οφοι και ουτος ο δυσ σε βης τον ου ρα

 χ

ω α αρτον εν τω στο μα τι βα στικ

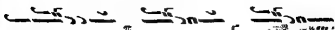
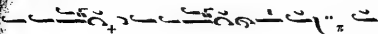
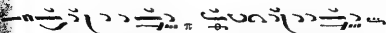
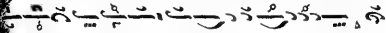
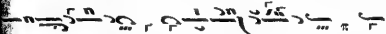

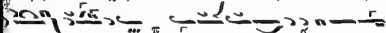

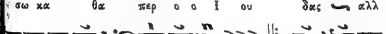
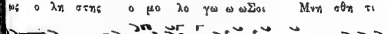

ζων κα τα του Σω τη η η η ρος την προ δο σι αν ειρ

γα . σα το Ω γνωμης α κο ρε
 ρου και το ολ μης α παν θρω που τον τρε
 φον τα ε ε πω λει και ον ε φι λει Δε τρε
 την πα ρε δι δου εις θα να τον ον τως ε χει
 νων Υι ος ο πα ρα νο μος και συν αυ τοις
 την α πω λει αν ε κλη ρω σα το Αλ λα
 ρυ σαι Κυ ρι ε τοι αυ της α παν θρω πι κς τας ψυ
 χας η μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι ι α α
 νει κα στος

Εξοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα, Συναπτή, εἶτα Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Ἀντί δὲ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ τοῦ Κοιτωνικοῦ καὶ τοῦ πληρωθῆναι ψάλλοντες, Τοῦ δείπνου Σου, περὶ οὗ τὰ ἐξῆς φέρονται παρὰ Γεωργίου Κεδρηνοῦ εἰς Τόμ. Α' σελ. 747. «Ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστίνου († 525) ἐτυπώθη ψάλλεσθαι τῇ Μεγ. Πέμπτῃ Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ, ὡς καὶ ὁ Χερουβικός ὕμνος.»

 Του· δει· ει· ει· ει· ει· ει·

 ει· ει· ει· ει· Του

 δει· πνου· Σου ου· του· ου· μου· στι· του· ου· Δ

 ση· με· ρον· Υι· ε· θε· ου· ου· ου· ρ· κοι·

 νω· νο· ον· με· πα· ρα· λα· θε· ου·

 μη· γαρ· τοις· ε· εχ· θροι· οις· Σου· το· ο· μου· στη· ρι·

 ο· ον· ει· πω· ου· φι· λη· μα· Σοι· δω·

 σω· κα· θα· περ· ο· ο· Ι· ου· δας· αλλ·

 ως· ο· λη· στης· ο· μο· λο· γω· ω· Σοι· Μνη· σθη· τι·

 ι· μου· Κυ· υ· ρι· ε· ο· ταν· ε· ελ·

 ης· εν· τη· βα· σι· λει· α· Σου·

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ῥωσικῇ Σχολῇ,
τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσάκειῳ, Ἀμυλσίῳ,
τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἌΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

1895

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ,
τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσαλείῳ, Ἀμαλείῳ,
καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

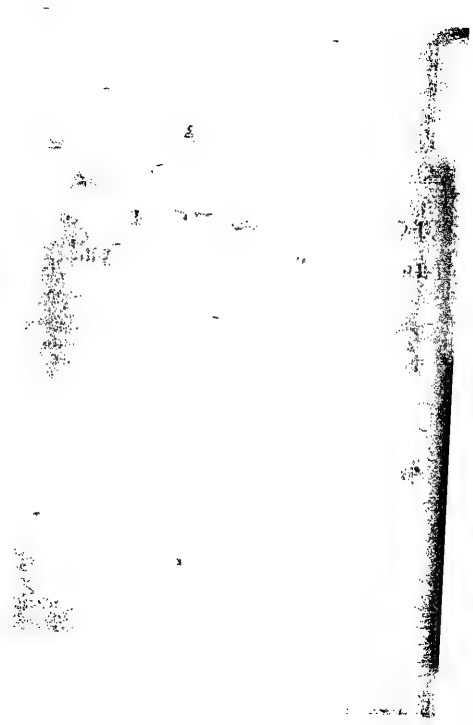
...ποιότητος, ἀπα-
 ...αὐτοῦ τῆς Μουσικῆς...
 ...Μουσικοδιδασκάλου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πε-
 ...χον· 2) εἰς τὴν σειράν συντάμην χειρουδικῶν· 3) ἐπὶ τῇ σειράν α-
 ...γουντοῦ τῶν τοιούτων· 3) τέσσαραις στάσεσιν τῶν λαγομένων «Λι-
 ...τουρκικῶν μετὰ τῶν «Αἰὼν ἐστίν· 4) ἐν ἄργον εἰς τὸν «Πα-
 ...τέρα Ἰὼν κλπ.» 5) μὴν «οἰκὴν κόνωνικῶν «Αἰετὶς· 6) τῶν
 ...νου «Πρωτοφάλλον συντεταγμένων· κτλ 6) εἰς Πολυχρονισμοῦ· Τὸ
 ...τοῦτο μουσικόν βιβλίον ἐξεδοθὲν ἐπὶ ἀρίστου χάριτος καὶ ἐπὶ
 ...μικρὸν εὐχρηστὸν σχῆμα. Τιμὴ δὲ
• ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΑ Νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἐπὶ ἀρίστου
 ...χάρτος καὶ εἰς κομψὴν εὐχρηστὸν τεύχος γάρ ἐστι τῶν ἱεροφύλων
 ...καὶ ἱερῶν, περιέχει τὰ ἐκλεκτότερα νεκρώσιμα μὲν τῶν οικει-
 ...περιτέρων ἀρχαίων μουσικοδιδασκάλων. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπαι-
 ...τήτως πρέπει νὰ εὐρίσκηται εἰς χεῖρας τῶν χοροστατούντων ἐν
 ...κηδείας ἱεροφύλων καὶ ἱερῶν πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν ἀτόκων πα-
 ...ρατηρουμένων εἰς τοὺς ἀπὸ στήθεος φέλλοντες
ΟΡΦΙΚΗ ΛΥΡΑ, ΑΙΤΕΜΙΔΙΟΥ ΚΛΕΟΥ. ἔστι ἄσματα πατριωτικὰ
 ...δυναμὴ καὶ διάφορα ἄλλα, ἐν οἷς προστεθὲν καὶ ὁ αἰκρότης φιλήμ-
 ...τοῦ Δαυὶδ μετὰ τοῦ πολυχρονισμοῦ τῆς Βυζαντινῆς Οἰκουμένης,
 ...πρὸς δὲ καὶ τοῦ ἀρτίως εὐρεθέντος ὕμνου τοῦ Κωνσταντίνου Παλαι-
 ...λόγου, πρὸς χρῆσιν τῶν ὑμνωσίων, Διδασκαλεῖ, Παιδαγωγείων
 ...καὶ παντὸς φιλομουτοῦ με Βυζαντινὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν ἀνάμεικτον

ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΩ, Γ'
ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,
ΚΑΙ ΕΜΩ, ΕΥΕΡΓΕΤΗ,

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΝ

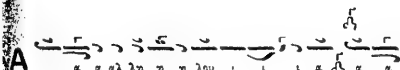
ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ι. Θ. ΣΑΚΕΒΑΔΑΡΙΩΣ

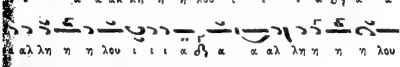

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

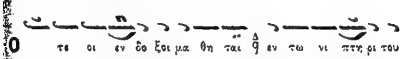
 Α α α λ λ η η η λου ι ι ι α α

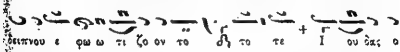
 α α λ λ η η η λου ι ι ι α α α α λ λ η η η η λου

 ου ου ι ι ι ι α (ἐκ δ')

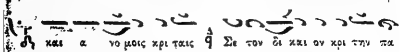
 0 τε οι εν δο ξαι μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

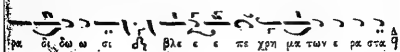
 ρει πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε ου ρας ο

 ος σε βης φι λα ρ γυ ρι αν νο ση σης ε σκ ο τι ζε ε το

 και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι κκι ον κρι την πα

 ρα δι δω ω σι βλε ε ε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον δλ φιν

γε α κο ρε στον ψυ χην q την Δι θα σκα λω τοι αυ τα το ολ

μη σα α σαν δλ ο πι ρι παν τας α γαλ θος q Κυ ρι

(Ια γ')

δο ο ξα α Σοι δλ Μεθ' ο αρχεται της Δικηνης λεγομε-
νοι Α' Ευαγγελιον του 'Ιωαννου ος η αρχη: Nyn εδουαθη ο υιος του
ανθρωπου το δε τελος: Εις ον εισηλθεν Αυτος κχι ελ μνηται ουδω

Χορός Δόξ η μακροθυμία Σου Κύριε. δόξα Σοι

η Δόξ η συγκρατάει Σου α ο α

η Δόξ η στερεώσει Σου η υ υ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'

Α ρ χον τες λα ων συ νη χθησαν δλ κα τα του Κυ ρι

ου δλ και κα τα του Χριστου ου του δλ

Α ο γον πα ρα νο μον κα τε θιν το κατ ε μου δλ

Κυ ρι Κυ ρι ε δλ μη αγ κα τα λι ι πη ης με δλ

Τ ας αι σθη η σεις η μων δλ κα θα ρα ας τω Χρι

στω δλ πα ρα στη σω μεν δλ και ως φι λοι αυ του δλ

ὕψος ἡ μὲν θύσσω μεν εἰς Αὐτὸν δὲ καὶ μηταῖς μερμηναῖς

ὕψος βι οὐ π^π συμ πνι γω μεν ως οἱ Ἰουδαῖοι δὲ ἀλλ' ἐν τοῖς

ἔτα μείοις ἡ μὲν κραξώ μεν δὲ Πατέρῃ ἡ μὲν δὲ οἱ ἐν τοῖς

οὐ ρε νοῖς α^ν πο τοῦ πο νη ρου ου ου ου ρυ υσαι

μας δὲ Δόξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ ἔσου.

Περθεύς: ἔταες ἀπειρόγχε, καὶ περθεύς: ἔμεινας μῆτερ ἀνύμφευτε
κατόκε Μαρία Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Δ

ἔτα με λε γων οἱ Ἰουδαῖοι τοῖς παρὰ νο

μοῖς γραμμάτευσις τι μοι θελεῖς τε δούναί μοι

κα γω υμῖν παρὰ δώω σω αὐτὸν ἐν με σω δε

των σφουδρῶντων αὐτοῖς εἰστήκεις αὐτοῖς

σφουδρῶν μενος καρδία οὐ γὰρ σταφείσαι των

ψυ χων η η μω ων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πει σω μεν ως περ

ρι α ε πι του θει πνου και μη χτη σω με θα

φι λαρ γυ ρι αν ως ο Ι ου θας ε να παν το

τε με τα Χρι στου του Θε ου ε σο ο με ε θα α

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὅν ἔτεκες Περθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντός ὡς φιλόανθρωπον, διελίπης δυσωποῦσα, ἐν κινδύνων σῶσιν τοὺς εἰς Σέ κτκφεύγοντας.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΙV

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σιν Κυ ρι ε το

ω σαν να Σοι ε κραυγα ζον και δις των Ε βραι ων ρι λαν

θρωπε ο δε πκ ρα νο μος Ι ου θας ουκ η θου λη

θη συν ε ε ναι

Ε ν τω θει πνω Σου Χρι στε ε θε ος τοις μα ρη

ταις Σου προ ε λε γες ε ις ε ξ η μων πα ρα δω σαι με ο π

δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η θου λη θη συ νι ε χ

ε ναι π

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο Δ

πα ρα δω σων Σε τις ε στι του τον δι α του αρ του

υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η π χ

θου λη θη συ νι ε ναι π

Ε ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και Δ

εις φι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

κτει ναι Σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η π χ

θου λη θη συ νι ε ε ναι π

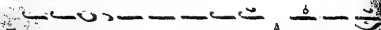
Ε ν τω νι πτη ρι Σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα Δ

θη ταις Σου προ ε τρε πες σου τω ποι ει τε ως προ

ο δε παράνομος κτλ.

Γρη γο ρει τε κχι προ σου χε σθε ι να μη η

ρα σθη η τε τοις μα θη ταις Σου ο θι ος η μων

ο δε παράνομος κτλ.

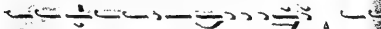
ΔΟΥΞΑ ΚΑΙ ΝΥΧΑ ΔΕΜΑ 'ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΟΥ.

* Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντα μετὰ Θεὸν εἰς αἰ κτηφεύγομεν ὡς ἀρρηκτὸν τεῖχος καὶ προστασία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ἤχος βαρύς ᾠ

Ε ν τω δει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε ε φων

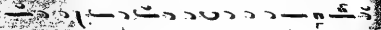
καί την σκφ φιν της προ δο σε ι ας γι νωσκων εν αν

τω τον Ι ου ου εα αν δι η λεγ ζας α δι ορ

τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω ρι σαι δε

πα οι βου λο με νος ο τι θε λων πα ρε δο θης

ι να κο σμον αρ πα σης του αλ λο τρι ου μα κρο θυ
με δο ο ξα α Σοι

Εὐαγγέλιον Β' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχὴ—Ἐξηλθεν ὁ Ἰησοῦς.—Τέλος—Ἄλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξῃ τῇ μακροθυμίᾳ Σου, ἣ τῇ συγκρατεῖται Σου,
ἣ τῇ σπουδῇ Σου.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Δ' $\lambda x \pi q$

ἡ με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει
τον Δι ος σκαλον και πα ρα λαμ βη νει τον Δι α βο λον
του φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι
εκ πιπτει του φω τος ο ε σκο τι σμι ε νος
ἡ δυ να το βλε πειν ο τον φω στη ρα πω λη η σας
τρι α κον τα αρ γυ ρι ιων αλλ η μιν α νει τει λεν
ο πα θων υ περ του κο σμου προς ον βο η σω μεν

ο πα θων και συμπα θων αν θρω ποις δο ξα Σοι

Σ η με ρον ο Ι ου ου δας πα ρα ποι ει

θε ο σε βει αν και αλ λω τρι ου ται του χα ρι σμα

υ παρ χων μα θη της γι νε ται προ δο της εγ

θει φι λι κω δο λον υ πο κρυ πτει και προ

μα ται α φρω ως της του Δε σπο ο του α γα α πν

δου λευ ειν φι λαρ γυ ρι ι α ο δη γος γε νο

νος συ νε δρι ου πα ρα νο μου η μιν

δε ε γ χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο

σω μεν

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με θα ως

Χρι στω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς τους

ι ον ημων ^π ι να μη ως ο δουλος κα τα κρι

ω ω μεν ^Δ ο α νε λε ημων δι α τα οη να

α ^π και ως ο Ι ου δας με τα με λη θε εν τες

η δεν ωφε λη σω μεν ^π ^Δ κτι νον.

ε οο ζα σμε να πε ρι Σου ^Δ ε λα λη θη παν

χου ^π ο τι ε κυ η σας σαρ κι ^Δ τον των ο λων ποι

την ^π ^π θε ο το κε Μα ρι α ^π πα νυ μνη τε και α

ρο γα με ^π ^π

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ε΄.

μα θη της του Δι οκ σα λου συ νε φω νει

ην τι μην και τρι α κον τα αρ γυ ρι ος πε κρα κε

τον Κυ ρι ον ^Δ φι λη μα τι οο λι ο πα ρα δους

Αὐτὸν τοῖς ἀνομοῖς εἰς θανάτου τὸν

Σήμερον ἐγένετο ὁ Κτιστὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς

τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἡγίαν ἡρώδα

καὶ ἔρχεται Ἰουδας ὁ παράδοξος με

μηδὲς ἀρνήσεται βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ

ἐν μέσῳ οὐ ληστών πασχάτω ὡς ἀνθρώπος

καὶ σωζώω φίλων ποδῶν τοῖς ἐμπεριστε

οὖν ταῖς Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἐσχάτων συλλαβούσα

καὶ τέχνη σου τὸν Κτίστην τὸν

Παρθένον σωζέτω. Σε ἐμεγαλύνω

ταῖς

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ 5

ἦ

ἦ με ρον γρηγο ρει ο Ι ου εας Ἀ πα ρα εου.

αι τον Κυ ρι ον ἦ τον προ των αι ω ω νων Σω τη ρα του.

χο ο σμου ἦ τον εκ πεν τε α αρ των χορ τα σαν τα.

ἡ ἡ ἦ Ση με ρον ο α νο μος Ἀ αρ νει ται τον

Δι δα σκαλον ἦ μα θη της γε νο με νος Ἀ Δε σπο ο

την πα ρε εω κεν ἦ αρ γυ ρι οis πε πρα κει τον μαν να.

χορ τα σαν τα τον αν θρω πον ἦ

ἦ με ρον τω σταυ ρω προ ση λω σαν Ἀ Ι ου

δαι οι τον Κυ ρι ον ἦ τον δι α τε μο ον τα ἦ την

θα λασσαν ρα α εω ἦ και δι α γα γο ον τα ἦ αυ τους

υ ε ρη η μω ἦ Ση με ρον τη λογ — χη την πλευ ραν.

αυ του ε καν τη σαν ⁷⁷ του πλη γαις μα στι ξαν τος ⁷⁷ υ

αυ των την Δι γυπτον ⁷⁷ και χο λην ε πο τι σαν ⁷⁷ του

μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη σαν τα ⁷⁷

Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον ⁷⁷

πα ρα γε νο με ε νος ⁷⁷ ε βο ο ας τοις μα θη ταις ⁷⁷ Σου ⁷⁷

Καν μι αν ω ραν ουκ ε σχυ σα τε α γρυ πνη σα ⁷⁷

μετ ε μου ⁷⁷ Πως ε πηγγει λα τε ⁷⁷ α πο θνησκειν ος ⁷⁷

με ⁷⁷ Καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε ⁷⁷ πως ου ⁷⁷

θε ευ δει ⁷⁷ αλ λα σπου δα ζει ⁷⁷ προ δου ναι με τοις πα ⁷⁷

νο ο μοις ⁷⁷ ε γει ρε σθε προ σευ χε σθε ⁷⁷ μη τις με ⁷⁷

νη ση ται ⁷⁷ βλε πων με εν τω σταυ ρω ⁷⁷ μα προ θυ με ⁷⁷

δο ο ξα α Σοι ⁷⁷

Δόξα καὶ νῦν.

Χαῖρε, Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ
Σου. Χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἐλαμ-
ψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑ βαρυὶς ᾠή

Ποι ος σε τροπος Ι ου δα ᾠη προ δο την του Σω
τη ρος ειρ γα σα το ᾠη μη του χο ρου Σε των Α πο στο
λων ε χω ρι σε ᾠη μη του χα ρι σμα τος των ι α μα
των ε στε ρη σε ᾠη μη συν οει πνη σας ε χει νοις ᾠη Σε
της τρα πε ε ζης α κω σα το ᾠη μη των αλ λων νι ψας
τους πο δας ᾠη τους σου ους υ περ ει οεν ᾠη ω πο σων α
γα θων α μνη τη μων ε γε — νου ᾠη και σου μεν η α χα ρι
στος στη λι τευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α
νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται ᾠη και το
με γα ε ε λε ε ος ᾠη

Εὐαγγέλιον Γ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ—Οἱ στρεπτιῶνται κρητίζσαντες τὸν Ἰησοῦν
Τέλος — Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλυσε πικρῶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ 'Ζ'.

ᾠ

Τ οἱ σὺ λ α θ ε ο υ σ ι Σ ε κ α ρ α νο μοῖς ᾠ α ν ε χ ῶ

μ ε νοῖ ᾠ ο υ τ ῶς ε ἴ ο ας Κυ ρ ι ε ᾠ εἰ καὶ ε πα τ ᾠ ρ

ξ α τε τὸν ποι μ ε ν α ᾠ και εἰ ε σ κορ πι σ α τε τα δ ω

δ ε κα προ θ α τα τοὺς μα θ η τας μου ᾠ η ὅ ν α μ η ν π λ εῖ

ο υς η ὅ ω δ ε κα ᾠ λ ε γ ε ὡ ν ας πα ρ α σ τη ῆσαι α γ γε λ ω ν ᾠ

α λ λ α μα κ ρ ο θ υ μ ῶ ᾠ ε ν α π λ ῆ ρ ω θ η α ε

δ ῆ λ ω σ α υ μιν ᾠ δ ε α των προ φ η των μου ᾠ α ὁ ἡ λ α και

κ ρ υ φ ι α ᾠ Κυ ρ ι ε ἴ ο ο ξ α α Σ οἱ ᾠ

Τ ρ ι τον αρ ν η σα με νος ο Π ε τ ρ ος ᾠ ε υ θ ε ω

το ρ η θ εν αυ τω συ ν η κ εν ᾠ α λ λ α προ ση γ α γε Σ οἱ

α κρυ α με τα νοι ας ^π θ ^π θε ος ^ν ι λα σθη τι ^ι

και σω ω σο ον με

^ν
ι

Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἔσου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου
αἴλῃν ὑπάρχουσιν, τὴν ἁγίαν Περθένοι ὑμνήσωμεν ἅπαντες λέγον-
τες τὸ χεῖρε αὐτῆς.

ANTIΦΩΝΟΝ Η' ^π ἡχ. β'

ι πα τε πα ρα νο μοι ^α τι η κου σα τε πα ρα

υ σω τη η ρος η μων ^π ου νο μον ε ξε θε το ^π και των

ο φη των τα δι θα γ μα τα ^π πως ουν ε λο γι σα σθε Πι

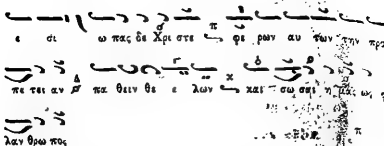
α τω πα ρα δου ου ναι ^α τον εκ θε ου θε ον λο ο

ι και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων ^π

ταυ ρω θη τω ε κρα ζον ^α οι των σων χα ρι σμα α

α ει ει εν τρυ φων τεσ ^π και κα κουρ γον αντ ευ ερ

του ^α η τουν το λα βειν ^α οι των δι και ων φο νευ ται ^π

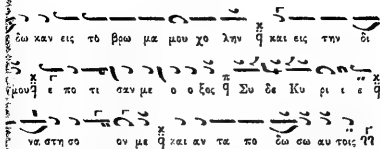
Δόξα και νυν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱστού.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν περρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτηματα, ὅτι ἐκ σοῦ γεννηθέντες, δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένη· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· μὴ περὶ δὲ ἡμῶν τωλῶν ἱκεσίης· ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεῆμων ἐστί, καὶ σώζειν ἀγαθὸς νος, ὁ καὶ πλεῖστον ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

— 20 —

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Θ.

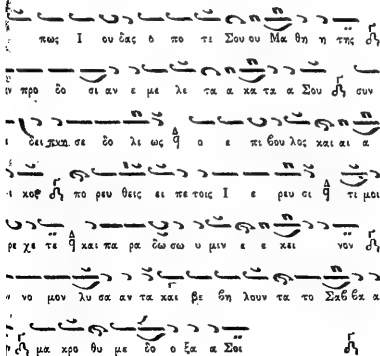

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῖς ἴσου.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν Σε, Θεοτόκε ἀγνή· ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ὃν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κτεάρεως τοῦς ἀνθρώπους διὰ Σοῦ ἐλευθε-
 ραντες.

ΚΑΘΙΣΜΑ

$\frac{1}{2}$
Γα

Εὐαγγέλιον Δ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχή — Ἀγούσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Παλᾶτιον
Τέλος — Τότε οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ι'. $\frac{7}{8}$ ε'

0 α να θα λ λο με νος φως ως ε μα ρ ον
 γυ μνος εἰς χρι σιν ε στα το και εν σι α γο ο ο
 νι ρα πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα στω
 ο δε πα ρα νο μος λα ος ω σταυ ρω προ σφ
 λω σε το ον Κυ ρι ον της δο ξης το τε το κα
 τα πε τασμα τρυ να ου τε σχι ει ε σθη ο η λ ο
 ε σκο τα σε μη ψε ρων θε α σα σθαι θε ον υ ορι
 με νον ον τρε μει τα συμπαν τα αυ το ον προ
 νη η σω ω με εν
 0 μα θη της ηρ νη σε το ο λη στης

η πε μνησθη τι μου Κυρι ε εν τη βη σει λαι ει α α

Σου ου

6

Δύξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ ἱστού.

Ειρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου κατὰδεξάμενος Κύριε, σὰρκα φέρῃσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, Σὲ δοξολογοῦμεν φιλόνηρωπε.

ANTIΦΩΝΟΝ ΙΑ'

ἡχος λ β'

Δ

Α ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω

γε νει των Ε θραι ων σταυ ρω θη ναι Σε κα τε δι

κα σαν ο ζος και χο λη η ην Σε πο τι σαν τες

αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των

ο τι ου συ νη καν την ση ην συγ κα τα α θα α

σι εν

6

Δ

Ε πι τη προ δο σι ι ι α ουκ ηρ κε σθησαν

Χρι στε τα α γε νη των Ε θραι ων αλλ ε κι

νούν τας κε φα λας αυ των ^Δ μου κτη ρι σμόν και χλε ε ευ

ην προ σα γον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα

τα ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε με

λε ε τη η σα αν ⁶

Ο υ τε γη ως ε σει ει σθη ου τε πε τραι ως

ερ ρα γη σαν Ε θραι ους ε πει σαν ου τε του να ου

το κα τα πε τα σμα ου τε των νε κρω ω ων η ^Δ

να στα σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε με λε

τη η σα αν

Δόξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε. Περθένε, μόνη ἀγία
μόνη εὐλογημένη. Διὸ ἀπχύτως, Σὲ ἀνυμνοῦντες, μεγαλύνομεν.

ANTIΦΩΝΟΝ IB'

ἤχος λ δ'.

δ^ν

α ὅδε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις δ^ν

α ος μου τι ε ποι η σα α σοι ἡ η τι σοι πα ρη

νω χλη σα δ^ν τους τυ φλους σου ε φω τι σα ἡ τους λε πρους

ου ε' κα θα ρι σα δ^ν αν ὄρα ον τα ε πι κλι νης q

νῶρ θω σα μην δ^ν λα ος μου τι ε ποι η σα

σοι ἡ και τι μοι αν τα πε ὠ κας δ^ν αν τι του μα

να χο λην ἡ αν τι του υ υ θα τος ο ξος δ^ν

τι του α γα πα αν με ἡ σταυ ρω με προ ση λω

τε δ^ν ου κε τι στε ε γω λοι πον ἡ κα λε σω μου

ε θνη δ^ν κα κει να με ὅο ξα σου σι δ^ν συν τω

α τρι και τω Πνευ μα τι δ^ν κα γω αυ τοις ὅω ρη σω μι

ζω η την την αι ω ω νι ι ον

Σ η με ρον του να ου το κκ τα πέ τα σμα εις

ε λεγ χον ρη γνυται των πα ρα νο μων δ και τας ι

α κτι νας π ο η λι ος δ κρυ υ υ πτει δ Δε σποτην ο

σταυρου ου με γον

Ο ι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ δ Ι ου δαι οι

και Φκ ρι σαι οι δ ο χο ρος των Α πο στο ο λων βο

προς υ μας δ Ι δε να ος κ ον υ μεις ε λυ σα

ι δε α μνος δ ον υ μεις ε σταυ ρω σα τε δ

φω πα ρε ζω κα τε δ αλλ ε ξου σι α ε αυ του

νε στη δ μη πλα να σθε Ι ου δαι αι αι οι δ αυ

γαρ ε στιν δ ο εν θα λασση σω ω σας κ

ε ρη μω θρε ψας δὲ Δυ τος σιν η ζω η και το

φως γ' και η ει ρη η νη του κο σμου δὲ

Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἔτους.

Χαῖρε ἡ πόλις τοῦ βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώ-
δουσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

ΚΑΘΙΣΜΑ

δὲ

Ο τε πα ρεστος τω Κα ι α φη ο θε ος δὲ

και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι της δὲ αι

ου ρα νι αι ου να μεις ᾧ εκ του φο βου ε σα λευ

θη η σαν δὲ το τε δε και υ ψω θης πι του

ξυ λου ᾧ εν με σω ου υ ὁ λη στων δὲ και ε λο γι

σθησμε τα α νο μων ο α να μαρ τη η τος ᾧ δι α

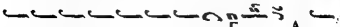
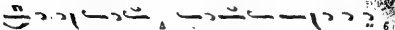

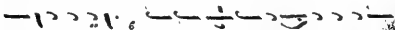

το σω σαι τον αν θρω ω πον δὲ α νε ξι κα κε

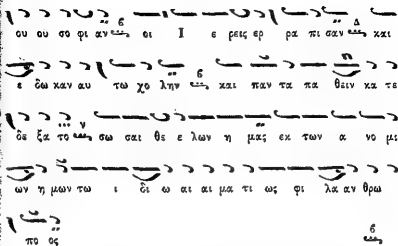
δο ο ξα α Σοι δὲ

Εὐαγγέλιον Ε' κατὰ Ματθαίον.

Ἀρχὴ — Ἰδὼν Ἰουδᾶς ὅτι ὁ Ἰησοῦς κτεκρίθη
Τέλος — Τοῦτον ἡγγάρευσεν ἰνχ ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ II'. ἤχος λ β'

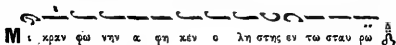
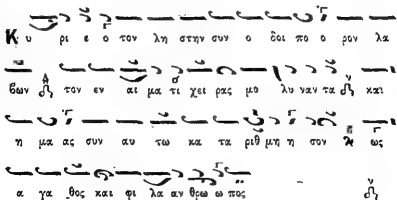

Τ ο α θροί σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι

λα τω η τη σαν το σταυρω θη ναι Σε Κυ ρι

Αι τι αν γαρ εν Σοι μη ευ ρον τες του υ πευ θυ νον

Βη ραβ θαν η λευ θε ρω σαν και Σε τον δι και ον κα

τε δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη

ρω σα με νοι αλ λα ὅς αυ τοις Κυ ρι ε το αν

τα πο ὅ μα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε

με λε ε τη η σα αν

Ο ν παν τα φρι ισ σει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσσα υ μνει Χρι στον Θε ου ου ὅ να μιν και Θε

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
 Αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΙΔ'. ἤχος λ δ' ^γ

μου ου προ σκυ νου με εν Σου τα πα α θη Χρι ε στε

ε ε δει ει ει ξον η η με εν και την εν ζ

ξον Σου Δ να α α α στα α α α σιν π

Είρμολογικῶς Δ

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γα

το Πα σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος

Θε ος αλλ εκ κα θα ρω μεν ε αυ τους α πο πα

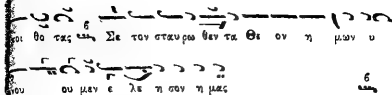
τος μο λυσμου και ει λι χρι νως δε η θω ω μεν αυ τω

α να στα ο Θε ος σω σον η μα ας ως φι λα

αν θρω ω πο ος

Ο σταυ ρος Σου Κυ ρι ε ζω η και α νι σ

σις υ υ παρ χει τω λα ω Σου και επ αυ τω ω

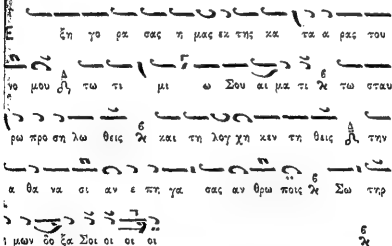

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱσού.

Ὁρῶνά Σε κρεμάμενον Χριστέ, ἢ Σε κνήσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον,
ὁρῶ, μυστήριον Ὑιέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σκεπὶ πηγνύμε-
ν ζῶς χορηγέ!

ΚΑΘΙΣΜΑ

**6
2**

Εὐαγγέλιον ἕκτον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν
Τίλος—Ἴνα ἰδῶμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς στίχ. η'.

1. Θ. ΣΙΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.—ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΠΕΝΗΤΗΣ

3

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6
α

Διὰ ξυλου ο Α δαμ α Πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος α Δι α ξυλου δε σταυ ρου α ο Δη στης Πα

ρα δει- σον ω κη σεν α ο μεν γαρ γευ σα με νος α

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος α

δε συ σταυ- ρου με νος α Θε ον ω μο λο ο γη σε τον

κρυ πτο με νον α μνη σθη τι και η μων Σω τη ρ εν τη

βα σι λει α Σου α

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠγήσαντο ἄνθρωποι καὶ ὡς πα-
ράνομον Αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κρυπαζόντες σταυρῶ-

ΣΗΜ. Αἱ τὸ ὄφρ' ἔχουσι συλλαβαὶ ληρθῆτωσαν εἰς ἓνα χρόνον.

τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον,
τὴν μιμησάμενοι πίστει κράζομεν Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Σωτήρ,
ἡ βασιλεὺς Σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὸν θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου ὁ ἑσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον πρὸς
αὐτὸν ἐμμενῶς ἀνυμνῶν, ἔλεγε σπύρμασον Χριστὸν τὸν ἀνέ-
υκτον Βασιλέα· οὗτοι ἤχησαν· ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα,

τοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτὸν ἡ Μνήσθητι καὶ
ὁ Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ κηθοῦντες τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁφονται.

Ἡ ζωηφόρος Σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἑδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα τὴν ἐκ-
κρίαν Σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερί-
μα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσερα Εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα,
Κτίσιν εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς.

ὁ δὲ δα σκου σα προ σκυ νειν την β σι λει αν σου 6

Μακάριοι οἱ εὐφραίνοντες, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εσταυρώθη δι' ἐμέ, ἵν' ἐμοὶ πηγᾶται τὴν ἀφρασίαν· ἐκεντήθη τὴν
βράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃ μοι τοῖς ἔλοις προστήλωσαι,
ἐγὼ τῷ βάθει τῶν πηγαμάτων Σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους Σου, πι-
πόμενος κράζω Σοὶ ζωοδότη Χριστέ.

ὁ δὲ ξα και τω σταυ ρω σω τερ και τω πα θει σου 6

Τὴν φωνὴν πρὸς Αὐτὸν Ἐνταῦθα τρεῖς συλλαβαί, λαμβάνονται εἰς ἓνα
τον, ἀποτελοῦσαι τρίτην χορείαν (triole).

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτοὶ ἔσονται βασιλεῖς τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου Σου Χριστέ, πᾶσα Κτίσις βλέπουσα ἔτρεψε τὰ μέλια τῆς γῆς, ἐδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους Σου· φωστῆρες ἐπαινοντο καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ κατὰπέτασμα. Τὰ ὄρη ἐτάρσαντο

καὶ πέτριαι ἐσχίσθησαν, καὶ Ἀηστὴς ὁ πιστὸς ἤκραν γὰρ ζεῖς Σοι

ἡ μιν Σωτὴρ το μνησθητι

Μακάριοι ἐστέ ὅταν ἐνεδίδωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπὼν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ἡμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λόγον ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκείσε τύρηνον ἔδρας, βυσσάμενος ἀπὸν δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει Σου· δι' ἧς ἐρωτίσθημεν, φιλα Κύριε, καὶ βοῶμέν Σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ἡμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὁ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ἀηστοῦ μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν πρᾶσχος μόνε φιλήνησωπε, τοῖς πιστεῖν τρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί Σοι Μνήσθητι καὶ Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφρονεῖ οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως· εὐξώμεθα, Μονάδα θεότητος, ἐν τῷ ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδικίᾳ

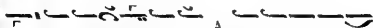
ἀπρόσιτον· καὶ δι' ἧς ἐκλυτρου μεθα του πυροσ

λασεως

Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα Σου Χριστέ, τὴν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν Σε, καὶ
 κηθένον ἀλλοθως, καὶ μετὰ τόκον μείνανταν ἄφθορον, Αὐτὴν Σοι προ-
 γομεν, εἰς παραθεῖαν Δέσποτα πολυέλεε, πικισμάτων συγχώρησιν,
 κήσασθαι πάντοτε τοῖς κρηγάζουσι Μήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ
 τῇ βρασιλείᾳ Σου.

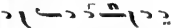
6
2

ε ε με ρι ε σκν το δὲ τα ι μα τι α

ου ε αυ τοις δὲ και ε πι τον ι με τι σμον μου 77 ε

λον κλη η η ρο ον

6
2

Εὐαγγέλιον Ζ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ — Ἐλθόντες· στρατιῶται

Τέλος — Ἀληθὺς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Εἶτα δὲ ψαλμὸς Ν' Ἐλεησόν με ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον Η' κατὰ Λουκᾶν,

Ἀρχὴ — Ἦγοντο τὸν Ἰησοῦν — Τέλος — Ὁρώσκει ταῦτα.

Τριψόδιον οὗ ἡ ἀρεστικὴ· «Προσάββατόν τε»

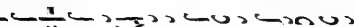
Ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ε' ἤχος β' — Ὁ Εἰρμός.

Δ

προς Σε ορ θρι ι ζω τον δι' ευ σπλαγ χνι ι αν

Σε αυ τον τω πε σο ον τι κε νω σκν τα α τρεπτως

και με χρι πα θων ^Δ α πα θως υ πο μει ναν τα

θε ου ⁶ την ει ρη η νην ⁶ πα ρα σ, ου μοι φι λαν

ω πε ⁶ ε

P υ φθεν τες πο — θας ^Δ και προ κα θαρ θε εν τες

μυ στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε ^Δ Σο

οι υ πη ρε τι ⁶ εκ Σι ων λαι ω ω γος ^Δ

με γα προς ο ρος συν α νη ηλ θαν ⁶ υ μουντες Σο

λα αν θρω ω πε ⁶ ε

O ρα τε ε — φης ^Δ φι λαι μη θρο ει ει σθε ⁶ νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χι

σιν α γο μων ⁶ παν τες δε σκδρ πι σθη σε σθε ε με

παν τες ⁶ ους συν α α ξω ⁶ κτ ρυ ξει μοι φι

ανθρωπω ω πο ον

6
ω

Καταθασία.—Πρός Σε ὀρθρίζω.—Εἶπα τὸ **Κοντάκιον,**
Ὡδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Σ στη λην κα κι ας αν τι θε — ου παι δες θει

ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ

ατ το με νον α νο μον συν ε ὄρι ον βου λευ ε ται κε να

χτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα του ουν τα πα λα μη

ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δὲ ξα ζου σα εις

τους αι ω νας

A πο βλε φα ρων μα θη ται αι νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προ σευ χη δε γρη

γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι

στα Σι ι μων τω κρη ται ω γαρ μει ζων πει ει

ρα γνωθί με Πέτρε ^ω εν πασα κτιεσις
 γει ^ω δοξαζουσαις ^δ τω αιωνας
 Βεβηλον επος των χειλεων ^ω ουποτε προ
 ηησομαι ^δ Δεσποτα ^ω συν Σοι θα νουμαιω
 ευγνωμων ^ω αν οι παντες αρνησονται ^δ εβοησε
 Πετρος ^δ σαρκου δε αιμα ^ω ο Πατηρ Σου αι πα
 καλυψε μοι ^δ Σε ^ω ^δ ον πησα κτλ.

Βάθη Σοφίας θεικής, καὶ γνώσεως οὐ πλὴν ἐξηρεύνησας. Ἀβυσσὸν δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλθεις ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη. Σὰρξ οὐκ ὑπάρχων, μὴ κκυχῶ ἀρνήσῃ γάρ με τρίτον ὃν πησα κτλ.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται, καὶ σοὶ πικιδίσκῃ οἷα θάπτον προσελθοῦσα προήσῃ Σε, ὁ Κύριος ἔφη—πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐέλκτον με ὃν κτλ.

ᾠδὴ θ' Ὁ Βίρμός.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τελοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρειον.

Ὁλέθριος σπείρα θεοστυγῶν, ποικυρέομένων θεοκτόνων συναγωγῇ

Ἰέστη Χριστέ Σοι, καὶ ἄδικον ὡς εἶλες, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων
ν, μεγαλύνωμεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, προφητῶν φωνάς τε, μελετῶντες
διὰ κενῆς, ὡς πρόσκατον εἶλκον, τὸν πάντων Σε Δεσπότην, ἀδίκως
ἐσχημάτιζον μεγαλύνωμεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖ-
σθαι οἱ ἱερεῖς, πρέσχοι πληγέντες, κακίᾳ αὐτοφθόῳ, τὸν φύσει ζωο-
δότῃν, ὃν μεγαλύνωμεν.

Ἐκύλωσεν κύνας ὥστε πολλοί, ἐκρότησεν Ἄνθρωπος σιγόναν σὺν βί-
πτισμῳ ἡρώτων Σε, σὺ δὲ ψευδῇ κατεμαρτύρησεν, καὶ πάντας ὑπη-
μείνεις, ἔπικνυς ἔσωσας.

Ἑξαποστειλῆριον.

ᾠή

Τον Ληστην αὐθιμέρο οὐκ ὄντος του Παρθε-
νου ἡξίωσας Κυρίου ἐξ ἡμῶν κα-
τωξιώ του σταυροῦ φωτισόν και σω-
ωσον με

Εὐαγγелиον Θ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχή—Εἰσπήλειςεν πικρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

Τέλος — Ὁφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησεν.

Πασιπνοῖαι σκατωτον Κυριον ἡ-
νειτε τον Κυριον ἡ-
ει των ουρανων ἡ-
αι

νεί ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ε σοις π Σοι πρε πει

μνος τω ω θε ε ω

Α ι νεί ει τε αυ τον πα αντες οι αγ γελοι αυ του

αι νεί τε αυ τον χ η πασαι αι ου να μεις αυ του χ η Σοι

πρε πει υ. μνος τω ω θε ε ω

Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν χ ο πρω το το

κος Υι ος μου Ι σρα ηλ η ε με ε εγ κα τε λι πεν δ

πη γην υ οα τος ζω ης χ η και ω ρυ ξεν ε αυ τω η

φρε αρ συν τε τριμ με ε νον π η ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε χ η τον δε Βα ραβ χ η η τη σα το και α

λυ υ σεν π η ε ξε στη ο ου ρα νος ε πι του τω και ο

η λι ι ος χ η ακ τε ι νας ακ πε κρυ ψε χ η Σο

δε I σρα ηλ ουκ ε νε τρα πης $\overset{x}{q}$ αλ λα θα να τω

με πα ρε δω κας $\overset{\pi}{q}$ α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε $\overset{x}{q}$ ου

γαρ οι δα σι τι ποι η η η σαν $\overset{\gamma}{\eta}$

E κα στον με λος της α γι ας Σου σαρ κος $\overset{x}{q}$ α τι

μι αν δι' η μας υ πε μει ει νε $\overset{\pi}{q}$ τας α καν θας η κε

φα λη $\overset{x}{q}$ η ο ψις τα εμ πτυσμα τα $\overset{x}{q}$ αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα $\overset{\pi}{q}$ τα στο μα την εν ο ξει κε

ρα σθει σαν χο λην τη γευ σει $\overset{\gamma}{d}$ τα ω ω τα τας

δυ σε βει εις βλα σφη μι — ας $\overset{\gamma}{d}$ ο νω τος την

φραγ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον $\overset{\pi}{q}$ αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω $\overset{x}{q}$ τα αρ θρα

τους η λους $\overset{x}{q}$ και η πλευ ρα την λο ο ογ χην $\overset{\pi}{q}$ ο

παθών ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παθῶν ἐλευθερω-

ῆμάς· ἡ οὐκ ἀτάκτως ἡμῖν φιλιανθρῶπι-

ς ἀ^x \bar{q} καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς παντοῦ να μεσώτηρ

ἐλεῖ ἡσὺν ἡμᾶς

Σταυρῶθῇ τὸς Σοῦ Χριστέ καὶ ἡ Ἐκτίσις βλε-

πούσα ἀετρεῖ με \bar{q} ταθεμελιὰ τῆς γῆς διέδο-

νηθήσαν \bar{q} φοοῦ τοῦ κρατοῦς Σοῦ \bar{q} Σοῦ γὰρ ὑψώ-

θῇ τὸς σημερινὸς γένος Ἐβραϊαίων ἀπὸ λεετο \bar{q}

τοῦ ναοῦ τοῦ κατὰ πετασμα διεργα—γη

διώκως \bar{q} ταμνημεῖα ἡνεώχθησαν \bar{q} καὶ νε

κροῖ ἐκ τῶν τῶν ἀφωνα νεστηθήσαν \bar{q} ἐκατονταρχος

ὧν τοῦ αὐμα ἐφίξε \bar{q} παρῆστωσα δεη

Μη τηρ Σου ἑο α θρη νω ἑου σα μη τρι κως π πως μη

θρη νη — σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ υ υ

ψω π ο ρω σα Σε γυ μνον π ως κα τα κρι τον εν

ξυ υ λω κρε μα με ε νον π ο σταυ ρω θεις και τα φεις π

και α να στας εκ των νε κρων π Κυ υ ρι ἑο ο

ξα α Σοι π

Δόξα π λ θ

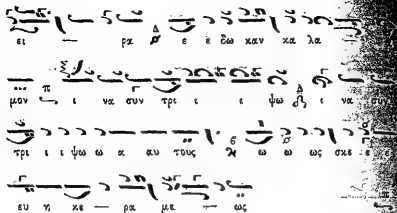
E ξε ἑου σα — αν με τα ι μα α

τι ι α — α μου και ε νε ἑου σα αν με χλα

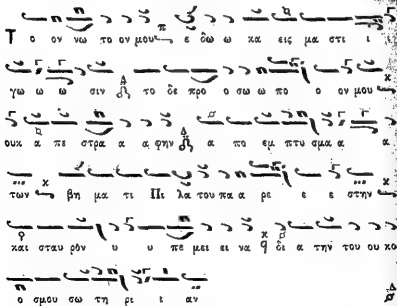
μυ υ υ ἑα α χο ο χει — νην π ε θη

καν ε πι την κε φα λη η ην μδυ στε φα α νον Δ

εξ α καν θων Δ και πι την δε ξι αν μδυ χει

Καὶ νῦν. ἤχος λ' β' π

Εὐαγγέλιον ι'. Εἴτε Σοὶ δοῖται πρέπει. Εἴτε Συναπτή.
 μεθ' ἣν τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον. Εἴτε τὰ ἀπόστιχα.

Ἦχο: α'.

π
q

σα γι κτι σις ηλ λοι ου το φο εω θε ω ρου σα α
 εν σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χοι στε ο η
 ρς ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο και γης
 θε με λι ι α συ νε — τα α ρα ατ τε ε
 το ο τα παν τα συ νε πα α σχον τω τα πα αν
 α κτι ι ι σα — αν τι ο ε κρου σι ως
 η μας υ υ πο ο μει νας Κυ ρι ε εο ο
 ξα α α α Σοι
 α ος ου σε εη ης και πα ρα α α νο μοι
 ι να τι με λε τα κε να ι να τι την ζω
 ην των α α πα — αν των θα να τω κα τε

ὁι ι ι κα σε με γα θα αυ μα

ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα

ὁι ι — δο ο ο ται και πι ξυ λου

νυ ψου ου ται αι ο φι λα αν θρω ω ω πορ

ι να του εν Δ ὁη δε ε σμω ω ω τας

θε ρω ω ση κρα α ζο ο ον τας μα

θυ με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα — α Σοι

Σ η με ρον Σε θε ω ρου σα η α με εμ πτο

ο ος Παρ θε ε νορ εν σταυ ρω λο ο γε ε α

τω ω με — ε νον ο δυ ρο με ε

η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

την καρ δι — ι αν πι ι κρω ως και στε να ζου σα

του νη ρως εκ βα αθους ψυ υχη ης πα ρει ας συν θρι

ξι· κα τα α ξαι νου ου σα κα τε τρυ υ υ

χε ε το ει ο και το ο στη — θο ος

του υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε ε γο ε ε ρως

οι μοι θει — ο ο ον τε ε ε κνον οι μοι το φω

ος του ου ου κο ο ο σμου τι ε ζυς εξ ο φθλ μω

ων μου ο α μνο — ος του θει ε ου ο ο θε εν

σρχ τι αι των α σω μα α των τρο μω υ νει ει ει ει

χον το λε ε ε γου — σαι α κα τα λη πτε

Κυ ρι ε ε ε ο ο ο ξα α α Σοι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι στε

Σε τον παν των Κτι σην και θε ον η σε α σπο ο ρως

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΔΚΟΛΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΕΥ. ΗΕΜΗΤΗΣ 4

ω ως τε κου — σα ε βο — α — πι ε ι καρ

υι ε ε μου ου που το κχλ λο ος ου τος

μορ φη ης Σου Δ ου φε ρω κχ βο ρα αν Σε α

δι ε ι ε κως σταυ ρου ου ου με — ε νον σπευ σου

α νχ α — στη η η θι ο πως ι δω κχ α

σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ζα α νχ α —

στα — σιν Δ

Δόξα ἡ Χος Δ δ'.

Κ υ υ ρι α νχ θαι νον τος Σου εν τω σταυ —

ρω ω ἡ φο βος και αι τρο ο ο μος ος ε —

πε — πε σε τη και — ε σε δι και την γην μεν ε

χω λυ υ ες ἡ κα τα πε ει εις τους σταυ ρου ουν τα κς Σε

ω δε ὁ η ε πε τρε ε πες η α να πεμ πειν τους δε

οι ε ους ες α να γε εν νη η σιν ερω των δι

κρι τα η ζων των και νε κρων ζω ην ηλ θες πα ρα

γειν και ου ου θα α να α τον η φι λαν θρω πε δο ο

ξα α Σδε δι

κατε νυν. ηχος δ' δι

η δε βε πτε ται κα λα μος α πο φα α α σε

ως πα ρα κρι των α δι κων η και ι η

ους δι κε ζε ε ται και κε τα κρε ι νε ε ται ταν ρω

και πα σχει η η η κτι σε ις εν σταυ ρω

α θω ρω ω σα τον Κυ ρι ι ον αλλ

ο φυ σει σω μα τος δι ε με ε ε πα α σχων

α γα α θς 22 Κυ ρι ε δο — ξα

Σοι ει — οι ος

Εἶτα — Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι. — Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἐξηγόρσας ὑμεῖς ἴδε σελ. 33.

καὶ ἀπύλσεις.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

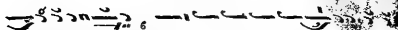
Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι. Μετὰ δὲ τὴν Α ὥραν ψάλλον-
ται τὰ ἐπόμενα στιχηρικά ἰδιόμελα.

Σωφροσίου Ἱεροσολύμων († 640) ἡχ. πλ. δ' δὲ

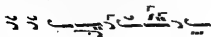
Σ ἡ με ρον τοῦ να οὔ τὸ κα τα πε τα σμα χ
 εἰς ε λεγ χον ρή γνυ παι των πα ρα νο
 μων δὲ καὶ τὰς ἰ δί ας ἀ κτί ι νας ο ἡ λι ο ος
 κρύ πτει χ Δε σπό τηνό ρων· αὐροῦ ου με
 νον

Στιχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ξθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

ν δὲ Ω ς πρό βα τον ἐ πι σφα γὴν ἡ χ θης Χρι στὲ
 βα σι λεῦ δὲ καὶ ὡς ἀ μνὸς ἄ κκ
 χος προ ση λώ θης τῷ σταυ ρῷ δὲ ὑ πό τῶν πα ρα

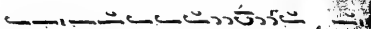

νό ο μωνά ανδρωδιν γε δι ε τας ε μαρ τι

μωνφι λα αν θρω πε

Δόξα και νυν

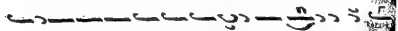
Τ ος συλ λα βου σι Σε πα ρα νό μοις γε

νε χο με νος ου τως ε βο ας Κυ ρι

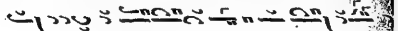
ε ος ει και ε πα τας ξα τε τον ποι με να γε

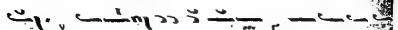
και δι ε σκορ πι σα τε τχ θωδε κα προ βα τα του

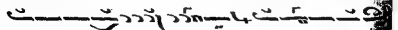
μα θη τας μου γε η δυ να μην πλει ους η δω ω δεκα

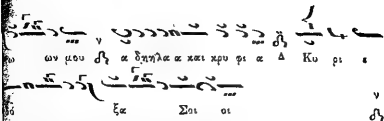
λε γε ω νας πα ρα στη σαι αγ γε

λων ος αλ λα μα κρο θυ μω γε ι να πλη

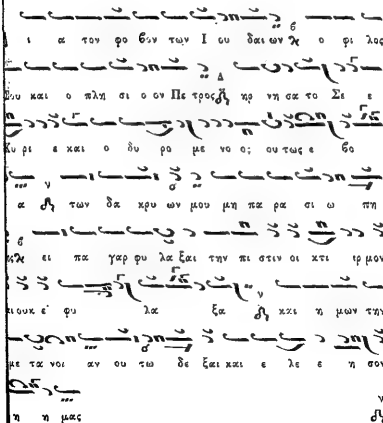

ρη α ε δη λω σα υ μιν δι α των προ

Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὡρα Γ. Μετὰ δὲ τὸ «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος» ἀρχεται ὁ β. ὁρὸς τὰ ἐξῆς: ἤχ. πλ. δ. ν δ

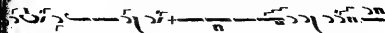

Στίχ. Τὸ ῥήματί μου ἐνώτισται Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς.

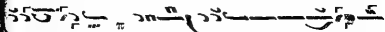
ὦ
Π ρὸ τοῦ τι μὲ σου οὐ σου σκαυ ροῦ δὴ σρα τι ω
ἐμ παῖ ζόντων Σε Κύ ρι ι ε δὴ αἰ νο ε ραί· αἰ σρα
αἰ καί τε πλή ητ το ον το δὴ ἄ νε δὴ σω
γὰρ στέ φα α νο ον ὕ βρε ως η ὁ τὴν γῆν ζω γρα φή· σα
τοις α αν θε σι δὴ καὶ τὴν χλαι ναν χλευ α
ζο με νος ε φο σε σκς ο νε φε λαις πε
ρι θάλλωντο σε ρε ω μα δὴ τοι αυ τη γαρ οι κο
νο μι α η ε γνω εθη Σου η ευ σπλαγ χνι α Χ
σε το μεγα ε λε ος δο. ξα Σοι

Δόξα καὶ νῦν ἕχ. πλ. α.

π
Ε ελ κο με νος ε πι σταυ ρου ᾧ ου τως ε βο
ας Κυ ρι ε ᾧ Δι α ποι ον ερ γον θε λ

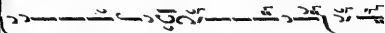
τε με στυ ρωσαι Ι ι ου

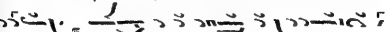
βαι αι οι q ο ο τι ι τους ρω λο

του ους υ μω ων συν ε σφι ιγ ξα q ο

τι ι τους νε κρους ως εξ υ πνου α νε ε ε ςη

η η σα q αι μορ ρουν ι α σα μην χα να ναι α αν

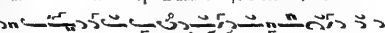
η λε ε η σα q Δι α ποι ον ε

εργον θε λε τι ε με φα νει σαι αι Ι ι ι ου

δαι οι q Α α λ λ ο ψε ε σθε εις όν νιν εκ

κεν τα τε Χρι σον πα ρα να μοι οι

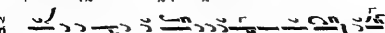

οι

π
q

Ἡ Προφητεία, Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. κτλ.

Ὡρα ΣΤ.' ἀρχεται ὁ α.' χορὸς ἤχ. πλ. δ.'

ι α δε ε λε ε γαι Κυ ρι ο ος τοις Ι ου δαι αι

οἱς ὁ λαὸς οὐ οὐ οὐ μου τι εἰ ποιεῖ
 ἀσχοιοι ἡ τι εἰ σοιοι καὶ ἀρηνώχλησά σου τοὺς
 σου εἰ φωτίζει σκὰτους λεπρούς σου εἰ καὶ θαρῖς
 ἀνδρα καὶ οὐ οὐν τὰ πικλίζει νηὶς ἡ νωρ θω
 σκα μὴν ὁ λαὸς οὐ οὐ μου τι εἰ ποιεῖ
 ἡ σκα σοιοι καὶ τι εἰ μοιοι ἀντὰ πεδωκας
 τι τοῦ μα ἀνναχοὸ λην ἡ ἀν τι τοῦ οὐ οὐ
 δα τοὺς οὐ ξοὺς ἀν τι τοῦ ἀγαπα
 με ὁ γαυρω με πρόσηλω σκα τε ὁ οὐ
 καὶ τι στε εἰ γωλοι πον ἡ καὶ λεσω μου τὰ
 εἰ θνητὸς ὁ καὶ καί νὰ με δόξα σου οὐ σὶ συν τῶ
 Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι καὶ τῷ ὁ καὶ γω αὐτοῖς δώρη

μαί ζω ην την αι ω ω νι ον

Στεχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπό-
σαν με ὄξος.

ι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ Ι ου δαι

οι και Φα ρι σαι οι η ο χο ρος των Α πο σο λων

βο α προ η η μας δε να

ος ον υ μεις ε ε λυ σα τε η δε α α μνος

ον υ μεις ε ραυ ρω σα τε τα φω ω

πα α ρε δω κα τε ε Α αλλ ε ξου ει ι α α ε αυ

του α νε ε ση δη Μη πλα να σθε Ι ι ου

δαι οι δη Αυ τος γαρ ε σιν ο εν θα λασ ση η

σω σας και ε εν ε ρη μω θρε ψας αυ

τοῦ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ τοῦ ὅτι καὶ ἡ εἰς τὴν

 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Δόξα καὶ νῦν ᾧ, πλ. α. π. q

De ευ τε ε χρι σ το ο ροι λα οι κα α τι

 ι ὦ ω ω μεν ᾗ τι συν ε βου λευ σακ το ι ι ου

— — — — — π — — — — —
ου θας ο ο προ δο ο της θ συν ι ε ε ρευ

5 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

[illegible]

٢٠ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١
 ٢٠ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١
 ٢٠ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמַּלְאָכִים וְהָיָה

— ५५ —

$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f\left(\frac{k}{n}\right) = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f\left(\frac{k}{n}\right)$

1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796

η μων λε ε ε ε γων q α φες αυ τει οis Πα α ατερ την
 α α μαρ τι ι αν τα α αυ την ο πως γνω
 σι τα ο ε ε ε θνη η q την εκ νε κρων μου
 ου α να α ρα σε ι ι ι π q

Ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον

“Ωρα Θ.”

Μετὰ τὸ ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

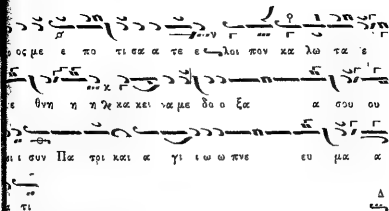
Ηχ. βαρύς. η Θ αμ βος η η η ην κα τε ι δειν τον ου ρα
 νου και γη η ης παι η τη η η η e πι ραυ ρου κρε μα με
 ε νον η η λι ον σκο ο ο τι σθε ε εν τα α η την
 η με ραν δε πα λιν εις νυ κτα με τη λ θου ου ουσαν και την
 γην εκ τα φων α να πεμπου ουσαν σω ω μα α τα νε κρων η
 μεθ ων προ σκυ νου με εν Σε q σω ω ω ω συν η μας η

Στ. Διμερίσαντο πὰ ἱμάτιά μου ἐκυτίζ. καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β΄.

Δ

0 τε Σε σταυ ρω προ σηλω σαν πα ρα νο μοι τὸν
Κυ ρι ο ο ον της δο ο ξης ε βο ο α ας προς αυ
τους τι υ μας ε λυ πη σα η εν τι ι ι ι νι
πα ρω ω ωρ γι ι σα προ ε μου τις ερ ρυ σα
το υ μας εκ θλι ψε ε ω ως και νυν τι μοι
αν τα πο δι δο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων
αν τι στυ λου πυ ρος σταυ ρω ω με ε προ ση λω
ω σα α τε αν τι φε ε λη ης
τα α φο ον μοι ω ρυ υ ξα α τε αν
τι του μα α να α χο λη η ην μοι προ ση νε
ε εγ κα α τε αν τι του υ δα α τος

ὁ τέλος ψάλλει ὁ 6'. χορός.

Εἶτα ψάλλει ὁ α' χορός. Δέξα εἰς ἤχ. πλ. 6'.

Ὁ δὲ ἀριστερός. Καὶ νῦν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ στὰς, ἀναγινώσκει με-
 αλοφώνως τὸ Σήμερον *πραμαῖται* ὅπερ εἶτα ψάλλεται ἀμοιβαδὸν ὑπὸ
 ὧν χορῶν κατὰ τὸ ἐν σελ. 30 μέλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὥρων λέγομεν τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ
 Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἤχ. Α.' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς :

Πᾶσα ἡ κτίσις σελ. 47.

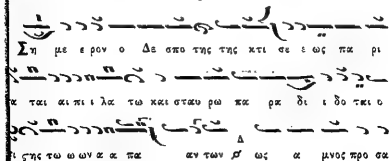
Λαὸς δυσσεβῆς σελ. 47.

Σήμερον Σὶ θεωροῦσα σελ. 48.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα σελ. 49.

καὶ τὸ ἐπόμενον εἰς ἤχ. πλ. β.' π

Βυζαντίου.

γόμενος τῇ εἰδει· ἰααβουλησεί·

τοῖς ἡγῶσις προοσπῆ· ἡ γνύουται καὶ τὴν πλε

ρα· κενκεν τεταῖ· καὶ τω σποογγω· ὡς προσψα· αὐ

ε· ε· ται· ὁ· ο· ο· ο· μακ· αν· να· ε· ε· πομ· βρη·

ἡ· ἡ· σκ· τας· σι· α· γο· ο· να· ρα· α· πι· ι· ζε· ται· ο·

λυ· τρω· της· του· ου· χο· ο· σμου· και· υ· πο· των· ι· δι· ων·

δου· λων· εμ· παι· ζε· ε· ται· ο· ο· ο· ο· πλα· α· της· των· α·

πα· αν· των· ω· δε· σπο· ο· του· φι· ι· λα· αν· θρω·

πι· ας· υ· περ· των· ρου· ντων· πα· ρε· ε· κα· α· λει· τον·

ι· δι· ο· ο· ν· Πα· τε· ε· ρα· λε· ε· γων· α· φε· ες·

αυ· τοις· την· α· μαρ· τι· ι· ι· α· αν· τε· κτην· ου· γαρ· οι· δα· σι· εν·

α α α νο ο ο μοι τι κ δι ι κωσπρα ατ

του ου σι π

Δόξα ἡ χ. κλ. β. Θεοφάνους Πρωτοθρόνου.

π Ω πώς η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω

Δ γη ς τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατε ε δι ι

π κκ σε. ε θα να α α τω μ η η αι δε σθει ει σα

Δ τας ε ευ ε εργε ε σι ας ς ας α α να μι μνη η

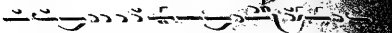
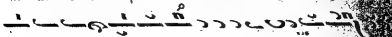
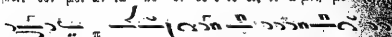
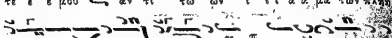

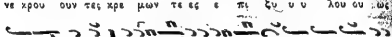
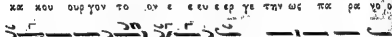
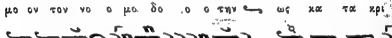
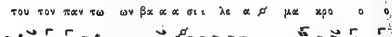

η σκων προ ησ φα λι ι ι ζε ε ε το λε ε γων προ ος α

π α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σκ α

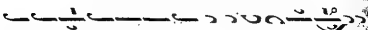
υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι

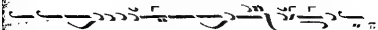
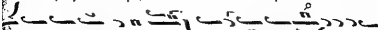
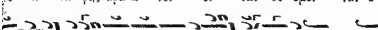
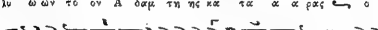
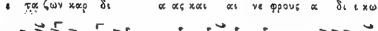
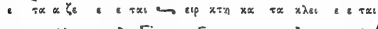

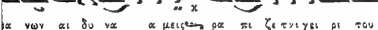
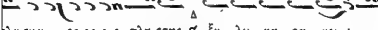

π ου δα ι αι αι αν ου νε κρους ε ε ξα α νε ε πτη

η σα μο νω ω τω ω λο γω ου πα σαν μα α λα α

 κι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο νο ο

 τι ουν μοι αν τα πο δ. δε ε τε εις τι α μην μο

 τε ε ε μου αν τι τω ων ι ι ι α α μα των πλη

 γα ας μοι ε ε πι θε ε εν τες αν τι ζω η η η

 νε χρου ουν τες κρε μων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως

 κα κου ουρ γον το ον ε ε ευ ερ γε την ως πα ρα νο ο

 μο ον τον νο ο μα δο ο ο την ως κα τα χρι

 του τον παν τω ων βα α α σι ι λε α ρ μα κρο ο ο

 θυ με Κυρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α

 α Σοι

Καὶ νῦν π Σάργιον Λογοθέτου.

 Φ ο θε ρον και πα ρα δο ξον μυστη ρι ον ση με ε

 ε νερ γου με ε νον κα α θο ρα α ται

 ο α να φης κρα α τει ει ται δε σμει ται ο

 λυ ωων το ον Α δαμ τη ης κα τα α α ρας ο

 ε τα ζων καρ δι α ας και αι νε φρους α δι ι κως

 ε τα α ζε ε ε ται ειρ κτη κα τα κλει ε ε ται

 ο την α θυσ τον κλει σας Πι λα τω πα ρι

 κα ται ω τρο ο μω πα ρι ι στα αν ται ου

 α νων αι δυ να α μεις ρα πι ζι τνι χει ρι του

 κλασμα το ος ο ο πλα στης ξυ λω κα τα κρι ι

 ε ται ο κρι νων ζωων τας και αι νε ε ε κρους τα

 ω κα τα κλει ε ε ται ο κα θι ρε της του Α α

 ου ο παν τα φε ρων συμ πα θως και παν τας σω σα ας

της α α ρας α νε ξι κκ κε Κυ υ ρι ε δο ξα
 Είσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰαρόν», Ἀναγνώσμα
 Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια ἤχ. β'. Δ

Ο ο τε εκ του ξυ λου Σε ε νε κρον ο Α ρι
 θαι ας κα θαι λε την των α παάν των ζω ην συμ
 νη και σιν δο νι Σε Χριστε ε κη η δε ε ευ σε και το
 πο θω η πει γε το κκρ δι α και χει ει λη σω μα το
 κη ρα τον Σου πε ρι πτυ υ ξα ας θαι ο ο ο μως συ στι
 λο με νος φο βω χαιρων α βο α Σοι δο
 ξα τη συγ κα τα βα σει Σου φι λαν θρω πε

Στ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κ
 ριος δύνάμιν καὶ περιέζωσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθη, ὁ λ
 τρωτῆς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν Σε ἐπηξεν· οἱ μ
 χλοὶ συναντρίθηναν. ἐθλυσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθησαν, νεκ
 ἄνισταντο· τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα Σοι Δόξα,
 συγκατάβασει Σου Φιλάνθρωπε.

Στ. Καὶ γὰρ ἐστερίωσε τὴν εἰκουμένην· ἥτις οὐ σκληυθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθῃς ὁ φύσει, τῇ τῆς ἐκότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέλυσας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστέ βασιλεῖα· τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης καὶ τῆς Σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Στ. Τῷ οὐκῷ Σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ὅτε αἱ δυνάμεις Σὲ Χριστέ. πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐσῶν, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφροντον μακροθυμίαν Σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ ἡμακτος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἰς Σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγηυσαν. Ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐδόων Σοι Δόξα, τῇ γκαταβάσει Σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ. Α. π̣

Σε τον α να βχλ λο ο με ε ε νο ον το ο φως
ω ω σπερ ι ι μα α κ τι ι ον
ε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου συν
ι ι ι κο δη η η μω και θε ω ρη σας νε κρον
ρυ μνο ο ον α ατα α α φον κ ευ συμ πα α θητον
ρη νο ον α α α να λξ α βων ο δυ ρο με ε νο ε ε ε
ε λε ε γεν οι οι οι μοι οι γλυ υ κ

τα ατε I η η σου q ον προ μι κροο

η λι ι ος εν στα κυ ρω κρε μα με νον θε α σα μι

νος Δ ζο ο ο φον πε ρι βα λε ε το q

η γη τω φο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι

ε ε ε τω και δι ερ ρη η η γνυ υ το να ου

ου το ο κα ατα α πε ε ε ε τα α α σμα q αλ

ι δου ου νυ υν βλε πωω Σε δι ε μέ ε ε κου ου σι

ι ι ι ως υ πελ θο ον τα θα να α τον q πω ως

ε κη δε ε ε ευ σω ω θε ε ε μνυ q

η πω ως σιν δο ο ο ο ο σιν ει λη η σω

ποι αις χερ σι δε προσ ψα α ε αυ σω τον σον

κη η η ρα α τον σω ω μα q η ποι α

α α τ α α με ε λ ψ ω τ η σ η η η ε ε ξ ο ο ο δ ω
 ο ι κ τ ι ι μ ο ν ρ με γ α λ υ ν ω ω τ α π α α α
 θ η η Σ ο υ υ μ ν ο λ ο ο γ ω ω και αι τ η η ν
 φ η η ν Σ ο υ ρ συν τ η α ν α ς α α α σ ι
 α γ α α α ζ ω ν ρ Κυ ρ ι ι ι Δ ο ξ α Σ ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ο ι π ρ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Ἦχος β. Δ

Θ ε ο ς Κυ ρ ι ο ς και ε πε φα νεν η μιν
 ο λ ο γ η με ν ο ς ο ε ρ χ ο με ν ο ς εν ο νο μα τι
 Κυ ρ ι ι ι ο υ ου θ
 ο ευ σ χ η η μ ω ν Ι ω σ η φ α πο του ξ υ λ ο υ κα

θε λων το α χραν τον Σου σω ω μα α σιν δο νι κα

θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μηνι μα τ

και νω κη δευ σας α πε θε το

Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω

η η κ θα α να τος τοτε τον Δ δην ε γε

κρω σας τη α ρα κη της θε ο τη τας ο τα

δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων

νε ρη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που

νι ων ε κρω γα ζων ζω ο δο τα Χρι ζε ο

η μων δο ο ξα Σοι

και νυν

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ νκι ξι πα ρα το

στας ο αγγελος ε βοοο παυ τα μυρα τοις

νη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α ω Χρι στος δε

α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο ος

Ἱερεύς. Αἵτησις. Καθίσματα.

Συνδόνι καθαρῷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτή-
ας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθουσιν, Ἰωσήφ καὶ νῦν μνήματι, ὅθεν ὄρ-
ται, αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν, δείξον ἡμῖν ὡς προσέπαες,
ριστὴ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέστησαν χοροὶ, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς,
θεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ ἐγκλείεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος,
τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξαζοῦσι, σὺν τοῖς
αἰσίοις ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα ὁ Ν. μεθ' ὃν ψάλλομεν τὸν κανόνα, ποίημα τριῶν ποιητῶν
αφόρου ἐποχῆς. Καὶ δὴ τὰς μὲν ᾠδὰς α', ζ, η' καὶ θ. ἐποίησεν ὁ
Ιωσήφ (750). Τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ᾠδῶν α', γ', δ' καὶ ε', ἐποίησεν
Κασσιανὴ (820). Τὰ δὲ τροπάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε
Ἰάκωβος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ἰδρουίντου (900) τηρήσας τότε
ἄλλος καὶ ρυθμὸν τῆς ἐκείνου γυναικός.

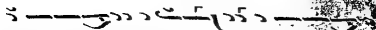
ᾠδὴ Α. Ἦχ. πλ. β. Εἰρμολογικός.

Εἰρμός.

Κυ μα τι θα λα ας σης τον κρυ ψαντα πα α

λαι δι ω κτην τυ ραννον πο γη ην ε κρυ ψαν των

σω σμα νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι

δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο οξως· γαρ δε δο

α σται αι

Τροπάρια

Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Κύριε θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον | ᾠδὴν Σοὶ ἄσομαι,
τῇ ταφῇ Σου ζωῆς μοι | τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ
νατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρί.

Ἄνω Σε ἐν θρόνῳ καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια | καὶ ὑποχθ
νια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου | ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει Σου, ὑπὲρ ἡ
ωράνης γὰρ νεκρὸς ζωαρχιώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα Σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας | ἐν
τωπάτοις γῆς, ἀπὸ γὰρ Σου οὐκ ἐκρύβη | ἡ ὑποστασίς μου ἦ ἐν
δᾶμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με καινοποιεῖς φιλόνηθρως.

Καταβασίς. Κύματι θαλάσσης· οἱ δύο ἄνθρωποι ἡμοῦ.

Ἐξοὴ Γ. Ὁ Εἰρμός Δ.

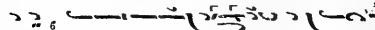
Σε τον ε πι υ δα α των κρε μα σαν τα πρ

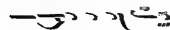
σαν την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δουσα εν

κρα νι ι ω κρε μα με νον θα μ βει πολ λω συν

χε το ου κε ριν α γι ι ος πλην Σου Κυ ρι

κραυ γα α ζου ου σα α

Τροπαρία

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου, παρέδειξας τὰς δράσεις πληθύνας | νῦν
τὰ κρύφια Σου, θεανδρικῶς διετρανώσας | καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δε-
στοτα | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Ἠπλώσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διαστῶτα | κατα-
βλήθῃ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι | πεπεδημένους ἔλυσας |
οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Κου Κύριε κραυγάζοντες.

Μνηματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει | καὶ γὰρ
ἐν δυνάμει Σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας | θεουργικῶς τοῖς μέλ-
ουσιν | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασίᾳ. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων. οἱ δύο χοροί.

Ἱερεὺς. Αἰτησις· καὶ εἶτα τὸ κάθισμα.

Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ στρατιῶται τηροῦντες | νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ
οὐ ὀφθέντος ἀγγέλου | ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστα-
σιν | Σὲ δοξαζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην | Σοὶ προσπίπτομεν
ὁ ἀναστάντι ἐκ τάφου | καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

(Ψαλλομένου τοῦ καθίσματος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ βήματος οἱ διάκο-
ι μετὰ δικηροτρικῆρων καὶ ἵστανται ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου· ἀρχο-
ντος δὲ τῆς Δ. ᾧ δὴς λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἰσέρχεται
ἐν τῷ ἱερῷ βῆμα ἵνα ἐνδυθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν).

ᾠδὴ Δ. ὁ Εἰρμός Δ

οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζοντες.

Τὴν ἐν σταύρῳ Σου οὐ θείαν κε νέωσιν ἡμεῖς προ ο

ων Ἀβραάμ ἐξεστὴν κως ε βο α υ Συ δυ να στων

ε κο ψας κρατος αγα θε ο μι λων τοις εν Δ

η ως παν το θυ να κ μο ος

η ως παν το θυ να κ μο ος

η ως παν το θυ να κ μο ος

η ως παν το θυ να κ μο ος

Τροπάρια

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίαςας | ἦν εὐλογήσας πρὶν, καταπαύσει τῶν
ἔργων | παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα καὶ καινοποιεῖς | σαββατίζων Σα-
τὴρ μου καὶ ἀνακτῶμενος.

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος | ἐνίκησαντός Σου, τῆς σαρκὸς ἡ
ψυχὴ Σου | διηρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς | τοῦ θανά-
του καὶ Ἄδου λόγε τῷ κράτει Σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας Σοι | ἐπικράνθη βρότον, ὅρων τεθεωμέ-
νον | κατὰ στικτον τοῖς μῶλωφι, καὶ πανσθενουργόν | τῷ φρικτῷ τῆς
μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

Καταβάσις. Τὴν ἐν Σταυρῷ· οἱ δύο χοροὶ

ᾠδὴ Ε' ὁ εἰρμός Δ

Θεοφάνειας Σου Χριστέ της προς η μας θυμω-
θω ως γε νο με νης Η σκ ε ας φως ε δων
νε σπε ρον εκ νυκτος ορ θρι ε ι σας ε κραυ γα ζεν
α να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σου
ται οι εν τοις οϊς μνη μει οϊς και πιν τες οι εν τη
γη α γαλ λι α α σον ται αι

Τροπάρια

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς | ὁ πλάστουργός, χοιτῆς χρημάτων | κα-
σινδὼν καὶ τάφος ὑπερβαίνουσι, τὸ συνόν Σοι λόγε μυστήριον.

ἐν στήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει |
ἐν Σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντος με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν | διὰ ταφῆς, τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀ-
φθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ
σάρξ Σου διαφθοράν, οὐκ οἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ ψυχὴ Σου | εἰς Ἄδου
ζυγοπρεπῶς ἐγκαταλείπεται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προσελθὼν | καὶ λογχευθεῖς, τὴν πλευρὰν πλαστοουργέ-
μου | ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμε-
νος | ἀφυπνώσας ὑπερφῶς, ὕπνον φυσίζων καὶ ζῶν ἐγείρας | ἐξ
ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβάσις. Θεοφανείας. Οἱ δύο χοροί.

ᾠδὴ ΣΤ.' ὁ εἰρμὸς Δ

Συ σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη σερναίς κη τω

οἰς Ἰωνα; Σου γὰρ τον τυ πον φε ε ρων του πα θαν

τος καὶ τα φη δο θεν τος ως εκ θα λα α μου του

θη ρος α νε θα ρε προ σε φω νει δε τη κου ου ζω

δι κ οι φυ λασ σο ο με νοι μα ται α και ψευ δη

ε λεον αυ το ρεγ κα τε λι ι πε ε τε ε

Τροπάρια *

Ἀνθρώπος ἄλλ' οὐ διηρέθης | λόγε ἥς μετέσχες σαρκὸς | εἰ γὰρ
καὶ λέλυται Σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους | ἀλλὰ καὶ οὕτω

μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς Σοῦ | ἐν ἀμφοτέ-
ροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱὸς, λόγος τοῦ θεοῦ θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον ἄλλ' οὐ θεοκτόνον | ἔφυ τὸ πταίσμα τοῦ Ἀδάμ |
γὰρ καὶ πίπονθί Σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοικὴ οὐσία | ἄλλ' ἡ θεότης
παθὴς διέμεινε | τὸ φθαρτὸν δέ Σου πρὸς ἀφθαρσίαν | μετεστοιχείω-
σας καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἰδεῖξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει ἄλλ' οὐκ αἰωνίζει | Ἀδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν |
Σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ κραταίῃ ζωαρχικῇ παλάμῃ | τὰ τοῦ θανά-
του κλείθρα διεσπάρξας | καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος | ἐκεῖ κα-
θεύδουσιν λύτρωσιν ἀψευδῇ. Σῶτερ γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

Ἱερεὺς. Αἰτησις. Κορτάκιον

ᾠδὴ Ζ. ὁ εἰρμὸς Δ

Α φρα στον θα, μα ο εν κα μι νω ρυ σα με
νο ς τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος ει εν φω
νε πρὸς σπενους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι αν η μων
των με ε λω δουν των λυ τρω τα ο θε ος ευ
λο ο γη τος ει

Τροπάρια

Τέτρωται Ἀδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξιόμενος | τὸν τρωθέντα λόγχῃ
τὴν πλευρὰν | καὶ σθένει κυρὶ θεῖῳ δαπανώμενος | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὁλβιος τάφος, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος | ὥς ὑπνοῦντα τὸν Δημι-
ουργόν | ζωῆς θησαυρός, θεὸς ἀναδέδεικται | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατὰθεσιν | ἡ τῶν ὅλων δέχα-
ται ζωὴ | καὶ τοῦτον πηγὴν δαίκνυσιν ἐγέρσεως | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταβάσσια. Ἀφραστον θαῦμα· οἱ δύο χοροί.

ᾠδὴ ΚΓ'. Ὁ Κεῖρμος Δ

Ε κ ς η θ ι φ ρ ι τ τ ω ν ο υ ρ α ν ε λ λ και σ α λ ε υ θ η τ ω σ α ν τ α θ ε
μ ε λ ι α τ η ς γ η ς Ι δ ο υ ο υ γ α ρ ε ν ν ε κ ρ ο ι ς λ ο γ ι ζ ε τ α ι
ο ε ν ψ ι ς ο ι ς ο ι κ ω ν και τ α φ ω σ μ ι κ ρ ω ξ ε ν ο ο ο δ ο
χ ε ι τ α ι ο ν π α ι δ ε ς ε υ λ ο γ ε ι τ ε ι ε ρ α ι ε ι ς α ν υ
μ ν ε ι τ ε λ α ρ ε υ π ε ρ υ ψ ο υ τ ε ε ι ς π α ν τ α ς τ ο υ ο υ ς α ι
ω ν α ς

Τροπίαρια.

Λέλυται ἀχραντος νῶς | τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκη-
νὴν | Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κα-
τῆλθε μέχρις Ἀδου ταμείων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε .

Πέπαύται τόλμα μαθητῶν | Ἀρμαθείας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ |
νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ
κηδεύει κραυγάζων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε .

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν | ὧ ἀγαθότητος ! ὧ ἀφράστου ἀ-

νοχῆς | ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οὐκῶν, καὶ
πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται | ὃν παῖδες . . .

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν . Ἐκστηθὶ φρίττων.

Ἱερεὺς. Τῇρ Θεοτόκω.

ᾠδὴ Θ. ὁ Εἰρμός Δ.

Μ ἡ ε πο .δου ου μου μη τε/ερ κα θη ρω σα α εν
τα φω/ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα θες Υι
ον /α να στη σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι και
υ ψω σω εν δο ο ξη α παν ρως ως θε ος /τους εν
πι ρει και πο θω Σε με γα λυ υ νο ον τα ας

Τροχάρια.

Ε πι τω ξε νω Σου το ο κω τας ο δου νας φυ
γου .ου σα/υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρ χε
Υι ε/γυν δε Σε θε ε ε μου απνουυ ο ρω σα νεκρον
τη ρομ/φαις α της λυ υ πης σκα ρατ το μαι δεινω/αλλ

α ν α σ τ η θ ι ο π ω ς με γ α λ υ ν θ η η σ ω ω μ α ι κ ι

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροὶ ἡμ-
μεσμένον βλέποντες στολὴν | ἡμαγμένην Μῆτερ τῆς ἐκδικήσεως,
τοὺς ἐχθροὺς ἐν σταυρῷ γὰρ κατὰξας ὡς Θεὸς | ἀναστήσομαι αὐθις
καὶ μεγαλύνω Σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραίνεισθωσαν πάντες οἱ γήγενεῖς, ὁ γὰρ
χθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης | μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν
τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Ἑὺχ λυτροῦμαι παγγενῇ | καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐκταστήσῃμαι.

Καταβάσῃα. Μὴ ἐποδύρου· οἱ δύο χοροί.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θ. ᾠδῆς ψάλλομεν εὐθύς, ἀνευ πάλιν συνα-
κτῆς, τὰ ἐπόμενα.

ΕΓΚΩΜΙΑ

Ἦχος πλ. α. ᾠ. ̑ (τριφώνως)

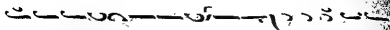
Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι

στε και αγ γελων στρα τι και ε ξε πληττοντο ευγ κα

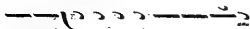
τα βα σιν δοξα ξου σαι την Ση αν

Φωνή Β. ᾠ. ̑

Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι

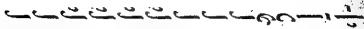

στε και αγ γελων στρα τι αι αι ξε πλη τον το συγ κα

τα βα' οιν' δο' ξα' ζου' σαι την Ση ην

Φώνη Γ. π
9

Η ζω... η εν τχ φω κα τε τε ε ε θης

Χρι ι στε 9 και αγ γε λων στρα τι αι ξε πλητ το ον

το η συγ κα τα βα σι δο ξα ζου σαι την Ση ην Γ

Ἄλλ' ἵνα γείνη καταληπτή ἡ ἀρμονία, ὀφείλουσιν οἱ ψάλλται νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν κρᾶσιν ταύτην· πρέπει δὲ νὰ ἐκφέρωσι τὰς φωνὰς ἡπίως, καὶ νὰ μὴ ἐκρηγνύνται εἰς ἀγρίας καὶ ἀπαισίας φωνὰς καὶ σχήματα· τῶν δὲ βαθυφώνων αἱ φωναὶ νὰ ᾖναι χθαμαλότεραι καὶ ἀσθενέστεραι τῆς πρώτης καὶ μείζονος φωνῆς. Ἐς τηρῆται δ' ὁ ἔξῃς κανὼν. Ἀρμονία συνέστηκεν ἐξ ἀντιθέτων φωνῶν οὐ μὴν ἰσοσθενῶν, ἀλλὰ τῆς μείζονος (τῆς πρώτης φωνῆς) ἀεὶ τὸ κράτος ἐχούσης. Ἄν δὲ μὴ τηρηθῶσιν οἱ ἄνω ὅροι, προτιμάσθω τὸ ὁμόφωνον. Ἐκ δὲ τῶν 75 ἐγκωμίων τῆς α. στάσεως παρέλαβον μόνον τὰ ἡμίση· διότι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἐψάλλομεν πάντα, διὰ τὸ τῆς ἀκολουθίας πρόγραμμα, καθ' ὃ ὅτε βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρίστανται ἐν τῷ ναῷ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐποιήσαμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν.

Τὰ δ' ἐγκώμια ταῦτα φέρονται ὡς ποίημα τοῦ Ἀρσενίου Πατριάρχου τῆς 13 100ετηρίδος. (Ἐκ τινος μουσικοῦ χειρογράφου).

Στάσις Α. πλ. α.

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει· πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς· τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον λύεις δέ, καὶ τοῦ Ἀδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς·

Μεγαλύνομέν Σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ ἄθνη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασίλεῦ τάφῳ ἡμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἀδῇ ῥήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Ὁ Δεσπότης πάντων. καθορθᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καὶνῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετίθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ Σου τὸν θάνατον ἔλασας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ· ἐλογίσθης δικαίων μᾶς ἁπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου περνιστοῦ.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτῶν· ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὠραῖσας τοῦ παντός.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ καταέκρυψαι; ὦ ἀφράτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πλυθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου Σου ταφῆς.

Ὡ θαυμάτων ξένων! ὦ πραγμάτων καὶνῶν! ὁ πισθῆς μοι χορηγὸς πνοῦς φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατρῶν οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ἔμοῦ.

Ἀληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ ὁμισητῶ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάση κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἀδου ἐσκέυθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεψύχθη τῶν βροτῶν.

Δακρυρρόους θρήνους. ἐπὶ Σε ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ ἐπιρριψουσα, ἀνεβόα, πῶς κηδεύσω Σε Υἱέ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος. ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχρουν ἀποδέωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν. καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεάλυσαι, ἀλλ' ἀνάτειλον φαειρότερον Σωτήρ.

Ὡσπερ λείων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐκινίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τίς ἐξεῖποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καὶνόν; ὁ δεσπότης γὰρ τῆς τίσσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος
φιλάνθρωπε· δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ἡ ἀμνάς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαις βαλλομένη,
ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Οἱμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἱμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινότετε
ἐκραξεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

ὦ Θεέ καὶ λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή! πῶς ἐνέγκω σου ταφήν τὴν τρίην
μερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ καὶ δακρύων πηγάς; ἡ Θεόνυμφος Παρθένο
ἐκραύγαζεν, ἵνα κλάυσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Πότε ἰδῶ Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς
καρδίας μου! ἡ Παρθένος ἀνεβόα ἑορδαίως.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ
σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφήν τὴν τρίην
μερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

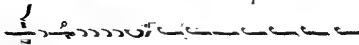
Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετίθης Χριστέ.

Εἶτα συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Θυμιῶντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ ἀρι-
στερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Στάσις Β. ἦχ. πλ. α.' $\bar{\eta}$

 Α ξι ε ο ο ν ε ε ς ι ε με γ κ λ υ ν ει ν Σε τον ζω

 ο δο ο την $\bar{\eta}$ τον εν τω σταυρω τας χει ρας εκ

κ
 ναν τὰ καὶ συν τρι ψαν τὰ το κράτος του εχ θροῦ ου ᾧ

Φωνὴ β. π
 ᾧ

Α
 ξι ι ο ο ν ε ε ρι ι με γα λυ νειν Σε τον ζω ο
 ο την ᾧ τον εν τω σταυ ρω τας χει ει ρας εκ τει

ν τὰ καὶ συν τρι ψαν τὰ το κράτος του εχ θροῦ ου ᾧ

Τροπάρια.

Ἄξιόν ἐστι μεγαλύνειν Σε τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ πα-
 μασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς·

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγ-
 ος Χριστέ, δύντος ὑπὸ γῆν σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτακόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω
 θει τῷ σῷ, ἀφορήτους ἀνεβόα ἡ σεμνή.

Ἄνω σε Σωτῆρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν
 κλωμένον γῆ, φρίττουςιν ὀρώντα Σεραφίμ.

Ἄδου μὲν ταφείς, τὰ βασίλεια Χριστέ συντρίβεις, θάνατον θα-
 τῷ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς ἀπολυτροῦσαι γηγενεῖς.

Ἴνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαὶ θα-
 τῷ θέλων σαρκί, Μητὲρ οὖν μὴ κατακόπτου ἔδυρμοῖς.

Ἔδυς ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ἐξ ὕπνου
 ἡγειρας, ἐκδιώξας τὸν ἐν Ἄδῃ σκοτασμόν.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίου
 ὑπερεῖς, μετὰ θρήνων ἀναμέλπει Σοι Σωτῆρ.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα
 τὸν ἀδικόν σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Μητὴρ ἐν κλαυθμῷ.

Ὁμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκρο-
 πῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα Ἰωσήφ.

Ἵμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ᾄδουσι Χριστῷ νεκρῷ
θέντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τοῦτοις Σαραφίμ.

Γῆ σὲ πλαστοουργεῖ ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμφ, συσχεθεῖσα Σώ-
τερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγονον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητὸς
δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κατακρύπτεται νῦν ἐν τάφῳ, φρίζον γῆ!

Ἴδε μαθητὴν, ὃν ἡγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, κἄν φθογγῇ
δὸς γλυκύτατον, ἐν δακρύοις ἀνεβόα ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοῦς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταβέ-
λῃ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκροὺς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξανα-
στὰς ὑπερέλαμψας, καλλῶπίσας τοὺς βροτοὺς θεαίαις αὐγαίς.

Ἔδυσ τῇ σάρκι, ὃ ἀνέσπερος εἰς γῆν φῶσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλά-
πην ὁ Ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σώτερ, δούλους εὐνοοῦντα
εἰκονίζον, εἰ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Ἵπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώσας τοὺς τεθνεώτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐ-
ανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ὡσπερ πελεκᾶν τετρωμένους τὴν πλευράν σου Λόγε, τοὺς θανόντα
παῖδας ἐζώσας, ἐπιστάζας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνοὺς.

Ἡλιὸν τὸ πρὶν, Ἰησοὺς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησαν αὐ-
τὸν δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλων τὸν τοῦ σκότους ἄρχηγόν.

Κόλπῳ πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μέλας Οἰκτίρμον, καὶ βρο-
τὸ γενέσθαι εὐδόκησας καὶ εἰς Ἀθὴν καταβέβηκας Χριστέ.

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ἄπνους δ' ἐν αὐ-
τῷ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἔσειετο δεινῶς.

Ἐφρίζεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς Σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτό-
νον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ Ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαίει πικρῶς, ἡ Πανάφθορος Μήτηρ Σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τά-
φῳ ἔωρακε, Σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάμωμος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπου
πικρῶς σοι ἐφθέγγετο, αἷμα βραδύνης· ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθ-
νάτε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Ἵμνοῖς σου Χριστέ, νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφὴν τε, ἄπ-
νες πιστοὶ ἐλθειαζόμεν, αἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

Ἄναρχε Θεὲ συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκηπτρα τῶν ἀνάκτων
κραταίωσον, κατὰ πάσης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε Ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας
τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνην ἐπιβάβυσσον Αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ἀξιόν ἐστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην τὸν ἐν τῷ σταυρῷ τὰς
χεῖρας ἐκτείναντα καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἴτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῶν Χερουβιμ
παναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ κτλ.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ ἱερέως ἀρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆς τρίτης στά-
σεως, εἰς ἦχον τρίτον.

Στάσις Γ. ἡχ. Γ.

Αἰγε νε αι πα α αι ρι υ μνον τη τα φη η Σου

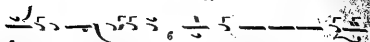
ρο σφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

Φωνὴ Β. ἡχ. Γ.

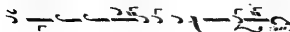
Αἰ γε νε αι πα α αι κ υ μνον τη τα φη η Σου

οσφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

καὶ ἄλλως ᾠή

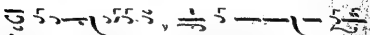

Αἰ γε νε αἰ πα α σαι χ υ μνον τη τα φη η

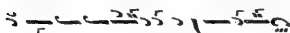

Σου προ σφε ρου σι ι Χρι στε ε μου

Φωνὴ β. ᾠή

Αἰ γε νε αἰ πα α σαι δη υ μνον τη τα φη η

Σου προ σφε ρου σι ι ι Χρι στε ε μου.

Τροπάρια.

Καθελών τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρά σοι Χριστέ μου κομίζουσαι προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξηδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Ἰωσήφ τριῖς μάκαρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδεδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰουδαί.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ὡ γλυκύ μου ἦαρ, γλυκύτατόν μοι τέκνον τοῦ ἔδου Σου τὸ κάλλος.

Θρῆνον συνεχίνει, ἡ πᾶναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναικα σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σὴ Θεέ μου.

Γιὰ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλάστουργέ μου, πῶ πάθος κατέβηξ.

Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλόκλαζεν ὀρώσα.

Ἀνέκραξεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Δοξάζω σου Γιέμου, τὴν ἄκραν εὐσπλαχνία', ἥς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ δακρυρροοῦσα λέγει.

Οὐράνιοι δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθ'ορώσαι..

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνός σε Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, ταφὴν τοῦ πάντων

Κτίστου.

Ἐρκανν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρῶτ' ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην ἐκκλησίᾳ λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σὴ ἐγείρσει.

Δόξα Πατρί.

Ὡ Τριάς Θεέ μου. Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴδαιν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ αἱ παῖσαι.

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Εἶτα συναπνὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς Εἰρήνης Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ κτλ.

Εἶτα τὰ εὐλογητάρια εἰς ἤχον πλ. α.'

π
q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε ε ε q δι
δα α ξ ο ν με τα α α α δι και ω ω μα α τα α α

Σου

x
q

ἡ ὡν ἀγ γε ε λων ο' δη η μας κα α τε πλα γη

ρω ὦν Σε δὲ ε εν νε ε κροι οι οis λο ο γι ι σθε ε εν

τα ᾗ του θα να α του ου δε ε Σω τηρ την ι σχυν κάθε

λο ον τα δὲ και συ υν ε ε α αυ τω το ον Α α δαμ ε

γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν τας ε λευ

θε ρω ω σαν τα Εὐλογητός εἰ.

Τι ι τα μυ υ ρα α συμ πα θως τοis δα α κρυ υ σιν

ω ω μα α θη τρι αι αι κι ρ να α α τε ᾗ ο ο α

ςρα α πτω ων εν τω τα φω ω α αγ γε ε λος προ σε φθε

εγ γε ε το ταις μυ υ ρο ο φο ο ο ροis ᾗ ι δε ε τε ε

η η μειεις τον τα α α φον και η η σθη η τε ε

ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη μα τορ δ̣

Λι ι α αν πρω ω ι q̣ μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μον προς το μνη η μα α Σου θρη νο ο λο ο γου

ου σκι q̣ α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ τας ο ο

α αγ γε ε λος και ει πε δ̣ θρη νου ου ο ο και αι

ρο ος πε ε πα κυ ται η η μνη η κλαι αι ε ε τε ε q̣ την

α να α ρα α σι ιν δε ε q̣ α πο στο λοις ει πα τε δ̣

Mυ ρο φο ο ρος γυ ναι αι κες με ε τα μω ρων ελ

θου σαι προ ος το ο μνη η μα α Σου ου Σω ω

τερ q̣ ε εν η χου ουν το αγ γε ε λου προ ος αυ τας

φθεγγο με ε ε ε νου δ̣ τι με ε τα α νε ε κρων τον ζω ω

ωων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ^x q ως θε ο ος γαρ

ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

^x q Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ι ω πνευ μα

α α τι ι q προ ο σκυ νου ου μεν Πα τε ε ι

ρα και αι τον του του Υι ο ον τε και αι του ο α α

γι ι ο ον Πνε ε ευ μα q τη ην α γι ι αν τρι α

α δα εν μι α τη ου σι ι ι α Δ q συν τοις

Σε ερα α φειμ κρα ζον τες το α α α α γι ος α

γι ο ος α α γι ος ει K υ ρι ε

π q Και νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην ^x q Ζω

ο δο ο την τε κού ου σα ε ε λυ τρω σω παρ θε

ε ε ε νε το ον Δ α δα αμ α α μαρ τι ι ι ας χ χαρ

μο νη ην δε τη ε ε ευ α α αν τι λυ πης πα ρε

ε ε ε σ χες ρευ σα αν τα α ζω ω η ης θ υ νε προ ος

τα κυ τη ην δε ε ο εκ Σου ου σαρ κω θαι εις

θε ος και α αν θρω προς αλ λη η λου ι ι α α αλ

λη η λου ου ι α αλ λη λου ι α α δο ξα Σοι

ο θε ος Δ το τέλος ο ο ο ος π ρ

Ἱερεύς. Αἰτησεις· ἐκφώνησεις. εἶτα τὸ ἐξῆς ἦχ β. Δ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων (τρὶς) ε

Αἶνοι ἦχ β. Δ

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου

ου ρα α α νων αι αι νει ει τε Δ αυ τον ε εν τοις

οι οις υ ψι ε ροις Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω ω θε ε ε ε ε Δ

αι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του ου αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να

α α μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω θε ε ε ε ω Δ

Στιχ. Δίνετε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγάλωσύνης

Αὐτοῦ

ση με ρον συν ε χει τα φος τον συν ε χον τα

πα λα α μη την κτι ε ε σιν κα λυ πτει λι θος

τον κα λυ ψαν τα α ρε τη τούρου ρα νους υ πνοι η

ζω η και α δης τρε ε ε ε μει και Δ δαμ των δε

σμωνων απολυ εε ται Δοξα τη ση

οικονομια της τελεσης παντασθβατισμον

αιωνιον εδωρησωημιν την παναγιαν

εκνεκρων σου ου Αα να α α α ζα α σιν Δ

Σειχ. Δίνεται Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ. Δ

Τι το ορωμενον θεαματις η παρου

υσα κα τα απανσις ο βασιλευς των αιω

νων την διαπαθους τελεεσας οι κοοονομι

ι αν εν ταφωσθβατι ειζει και νον ημιν πα

ρεχωνσθβατισμον Αυτω βοηησωμεν α

ναζαο θεος κρινον την γην ο τι Συδασι λε

ευ εις εις τους αιαιω ω να ας Δ

Στιχ. Αίνετε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὄργάνῳ. Δ

Δευ τε ι δω μεν την ζω ην η μων εν τῃ φω και
με νην ι να τους εν τα φαις και με νους ζω ο ποι
η η σης δευ τε ση με ρον τον εξ Ι ου δα υ πνου
ταθε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω θο η σ' μει
α να πε σων κε κοι μησαι ως λε ων τις ε γε ρει
ει Σε Βλ σι λευ αλλ α να ζη θι αυ τε ξου σι
ως ο δου ε αυ τον υ περ η μων φι ι λα α α αν θρω
ω πε

Στιχ. Αίνετε αὐτὸν ἐν κύμβάλλοις ἀλαλέγμου. Πᾶσα πνεύ
αίνεσάτω τὸν Κύριον πλ. β. π

Η τη δα το Ι ω σηρ το σω μα του Ι η σου
και α πε θε το εν τω και νω αυ του μνη μει ει ει

π
 ω ε δει γαρ αυ τον ε εκ ταφου ως εκ πα στα θος
 π χ
 κρο ελθειν ο συν τρι ψας κρα τος θα να του και α
 νοι ξας πυ λας πα ρα δει σου αν θρω ω ποις δο ο ο ξα
 α α Σοι π

Δόξα π

Την ση η με ρον μου ρι κως ο με γας Μω
 σής προ δι ε τυ που το λε ε γων και ευ
 λο γη πε νο θε ος την η με ραν τη η ην ε εβ δο μην
 του το γινε στι το ευ λο γη με νον σαβ θα τον αυ
 τη ε στιν η της κα τα παυ σε ω ω ως η με ε ρα
 εν η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων αυ
 του ο μο νο γε νης υι ο ο ος του θεου δι α

της κα τα τον θα να τον οι κο νο μι ας τη σαρ
 χί ι ι σα αβ θα τι ι σας και εις ο ην πα λιν
 πα νελ θων δι α της α να στα α σε ε ως
 ε δώ ρη σατο η μιν ζω ην τη η αι ω ω ω νι
 ι ον

Και νυν. Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία ἡχ. Γ. Ἱδα Χρηστομ. Ἑκκλ. Μουσικῆς.

Εἴτα ἐξερχόμενοι τοῦ Ναοῦ ψάλλομεν Ἐλσθηθι φρίττων οὐρανέ... καὶ ἀπασαν τὴν θην ᾠδὴν ἢ τὸ εὐ γλυκύ μου ἔαρ· ἢ ἔρραναν τὸν τάρων· κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα παιανίζει ἡ ὀργανικὴ Μουσικὴ.

Ὅταν δ' ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἐπίσκοπος (ἡ ἱερεὺς) πρὸ τῶν χορῶν στάς, ἐκφωνεῖ: Προσχωμεν. Εἰρήνη πάσι. Σοφία· καὶ εὐθὺς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα ψάλλων ἅμα τὸ, Ὅτε κατηλθες. Ταῖς Μυροφόροις. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ· περιερχόμενος τὴν Ἀγ. Τράπεζαν καὶ θυμιῶν· μεθ' ὃ κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος· ὃ δ' ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἔξωθεν τὸ Τροπάριον τὴν προφητεῖαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ἱερεὺς. Εὐαγγέλιον. Εἴτα γίνεται ἐκτενής: Εἰπωμεν πάντες· «Πληρώσωμεν» καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

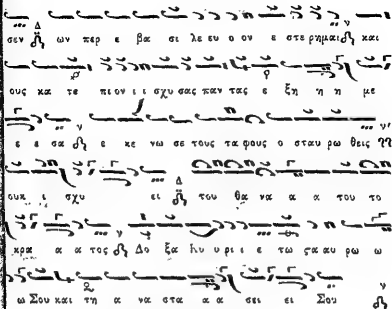
Τὸ πρῶτ' εἰς τὴν λειτουργίαν, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀναγινώσκειται ὁ προοιμιακός, μετὰ δὲ τὴν συναπτὴν τό, Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἤχ. Α'. καὶ ψάλλομεν τάδε ἐκ τῆς Μουσικῆς Χρηστομαθείας.

Τὰς ἐσπερινάς.
Κυκλώσατε λαοί.
Δεῦτε λαοί.
Τῷ πάθει Σου Χριστέ.

Εἶτα δὲ τὰ ἐξῆς ἰδιόμιλα, ἤχ. πλ. δ' ^ν _δ

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ενων βο α συν ε
φε ε ρε μοι η ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα κ μη
η υ πε δε ξα α α μην δ η ελ θων γαρ επ ε
με δ το κρατος μου ε λυ υ σε δ πυ υ λας χαλ κας συν
ε ε ε ε θλα α α σε δ ψυ χας ας κα τει ει.
χο ον το ποιη θε ος ων α νε ε στη η σε δ
Δο ξα Κυ υρι ε ε τω στα αυ ρω ω Σου και τη
α να στα α α σει ει Σου ^ν _δ

Ση με ρον ο α δης στε ε ε ενων βο α κα τε
 λυ θη η μου ου η ε ξου σι ι ι α δι ε δε
 ξα μην θνη τον ωτ περ ε να των θα νο ον
 των δι του τον δε κα τε χειν ο λως ουκ σχυ υ
 ω αλλ α πο λω με τα του ου του ων ε δα σι ι ι
 λε ε ευ ον δι ε γω ει χον τους νε κρους απ αι
 ω νος δε αλλ ου τος ι δου πα α αν τα ας ε γει ει
 ρει δι Δο ξα Κυ υρι ε τω ρα αυ ρω ω Σου
 και τη α να στα α α σαι ει Σου
 Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ενων βο α δε κα
 τε πο ο θη μου το κρα α α ατος δι ο ποι μην
 ε σταυ ρω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η η

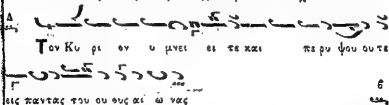

Δόξα. Τὴν σήμερον μυστικῶς σελ. 97.

Καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον δόξαν.

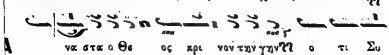
Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Ἀναγνώσματα

Εἶτα δ' ἐνιστάμενοι ψάλλομεν εἰρμολογικῶς εἰς ἤχ. πλ. 6' τόδε

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκάστον στίχον τοῦ ὕμνου τῶν
 ριῶν καὶ ὧν.

Εἶτα συναπτὴ μεθ' ἣν Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Ἀπόστο
 ος ἀντὶ τοῦ Ἀλληλούια ψάλλομεν εἰς ἤχ. βρυὸν τόδε.

κα τα κληρονομήσεις εν κακαιοις ε εθνε
 κα τα κληρονομήσεις εν κακαιοις ε εθνε

σιν

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκάστον στίχον τοῦ κα. Ψαλμοῦ. Τοῦ
 του δὲ ψαλλομένου ὁ Ἱερεὺς σκορπίζει, ἀνθ' εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ
 μεθ' ὃ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ χερουβικοῦ
 ψάλλεται τόδε εἰς ἡχ. πλ. Δ. π. ἡμέρα καὶ πράξις τῇ φωνῇ.

Σι γη σα τω q κα σα σα αρξ βρο τει ει

α q και αι ση τω q με τα φο ο ο δου ο

και τρο ο ο μου q και μη δεν γη ι ι γον κ εν

ε αυ τη η η η λο ο γι (ε ε ε σθα q ο γαρ

βα σι ε λευς των βα σι λευ ο ον των q και αι κ

ρι ι ρς των κυ ρι ε ευ ο ον των q προ σε ε ερ χε

ε ε ται q σφα γι α σθη η ναι q και δο θη η να

εις βρω ω σιν τοσοιςπι ι στοις q προ η γου ουν ται δε

του ου του ^χ ^φ οι χο ροι οι των αγ γε ε λων ^χ ^φ

με τα πα α α σης αρ χη η ης και ε ε ζου σι

ι ^π ^φ τα πο λυ ο ομ μα τα α χε ρου ου ^χ ^φ ^π

και τα ε ξα πτε ε ε ρυ υ γα Σε ρα ριμ ^π ^φ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ Εἰσοδος.

Μετὰ δὲ τὴν εἰσοδον.

Τα ας ο ο ο ψεις κα λυ υ πτον τα

και θο ω ω ων τα τον υ υ μνον ^χ ^φ α α λη

λου ου ι ι α α α ^π ^φ

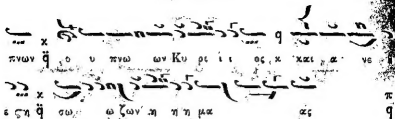
Κοινωνικὸν ἤχ. πλ. Α. ^π ^φ

Ε ξη η γε ε ρθη ^π ^φ ω ω ως ο υ υ πνων ^χ ^φ ο

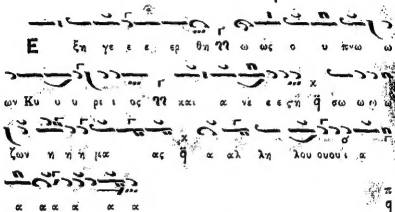
ο υ υ πνω ω ων Κυ ρι ι ος ^π ^φ και α νε ε

ε ση ^χ ^φ σω ω ζων η η μα ας ^π ^φ

Χορὸς ἀριστερὸς ^π ^φ Ε ξη γε ε ρθη ^π ^φ ω ω ω ως ο υ υ

Τὸ γ' οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ π

Σημ. Ὁ ἑστονίσθη οὕτως, ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἰκοδομηθῇ ἀκούων τὰς λέξεις. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰδομένου τοῦ φῶς ψαλλόμεν τοδε ἤχ. πλ. Α. ᾠ

ΤΕΛΟΣ

• **ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΙ**. Εὑχρηστον κομψότατον ταῦχος ἐπὶ ἀρίστου χά-
του νεωστὶ ἐκδοθέν, περιέχει πλουσίαν συλλογὴν (36) Πολυχρο-
νισμῶν εἰς διαφόρους ἤχους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς
Βασιλικῆς Οἰκογενείας, μελοποιηθέντων πρὸς διαφόρων ἀρχαίων
καὶ νεωτέρων μουσικῶν. Εἰς τὸ ταῦχος τοῦτο περιέχονται μελοπα-
ποιημένοι καὶ οἱ κατ' ἐκλογὴν ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ, οἱ εἰς Βασιλικὰς
ἐορτάς συνθήσας ψαλλόμενοι, μία δοξολογία κατὰλληλος δι' ἰδικὰς
ἐορτάς, καθὼς καὶ αἱ Φημίαι τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπό-
λεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ αἱ τῶν
Πεν Μητροπόλεων Ἀθηνῶν, Κύπρου καὶ Κρήτης.

2.—

ΕΡΓΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ρυθμικῇ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλεῖν,
Ἀρσακείῳ, Ἀμαλείῳ, τῶν Νηπιαγωγῶν τῆς
Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων.

Α'. ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

Ὑμνοι καὶ ᾠδαί, ὡς διφωνία καὶ τριφωνία καὶ τετραφωνία. Τὸ β-
βλὸν τοῦτο περιέχει τὰς δοξολογίας τοῦ Γ' καὶ Δ' ἤχου ὅλα τὰ
ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὰ τοῦ ἐνικεῖν τοῦ ἁπασιν τὴν λειτουργίαν μετὰ
τοῦ Πολυχρονισμοῦ· πολλὰ χερουδικὰ καὶ ὅλα τὰ κοινωνικά τῶν
Κυριακῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐορτῶν ἐν ἀρμονίᾳ· τὰ λειτουργικά
ἱερά, ὧν εἰς πλ. δ' καὶ πλ. α' ἐν τετραφωνίᾳ· τὸ Ἀξιόν
εἰς ἤχον δ' τετραφώνον· ὅλα τὰ μεγαλυνάρια τῶν ἐορτῶν.

Ἀκρίστον Ὑμνον, τὴν Λειτουργίαν τῶν Προηγισμένων, τὰ
πρώτερα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τὸν κανόνα τῆς Μεγ. Παρα-
σκευῆς, τὰς τρεῖς στάσεις τῶν ἑγκομιῶν τοῦ Ἐπιταφίου ἐν τελείᾳ
τετραφωνίᾳ, πολλὰ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα, τὰ ὅκτω Ἀνα-
στάσιμα ἀπολυτικά, πολλὰ ἀπολυτικά ἁγίων καὶ ἁπασαν τὴν νε-
κρωτικὴν ἀκολουθίαν ἐν πλήρει τριφωνίᾳ.

3,50

Ἀσμάτια ἑκκλησιαστικά, φυλλάδιον 7 περιέχοντα πᾶν ὅ,τι ψάλλεται ἐν
τῇ Λειτουργίᾳ τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν ἐορτῶν.

3,25

Ὀκτώηχος Ἀναστάσιμος, φυλλάδιον 15 περιέχοντα πᾶν ὅ,τι
ψάλλεται ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τοῦ Σαββάτου καὶ τῇ ὁρθρῇ τῆς Κυρια-
κῆς, ἥτοι τοὺς ὅκτω ἤχους μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ δοξαστικῶν.
Τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν ἑωθινῶν δοξολογίας,
ἁγίων ἐστὶν, χερουδικὰ, κοινωνικά, λειτουργικὰ τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου, Πολυχρονισμοὺς. Ἀναιξάνταρις, Τῇ ὑπερμάχῳ, Δύναμις τοῦ
Κρήτος, Φῶς ἱλαρόν, Καταβίβης πολλὰς, λειτουργικὰ τῶν προ-
ηγισμένων κτλ.

5.—

Μεγάλη Ἑβδομάς, φυλλάδιον 6, ἐν εἰς περιέχονται πᾶν τὰ μέλη
τῆς ἑβδομάδος τῶν Πάσχα.

4.—

Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

1,25

Τυρτάιος δ' ἑκδοσίς, ἐπισημειωμένη διὰ νέων πατριωτικῶν ᾠμάτων,
ἥτοι: βιβλίον μουσικὸν περιέχον νέα ᾠματα παιδαγωγικά, ὀρχη-
στικά, γυμναστικά, ὡς καὶ τὰ χορικά τῆς Ἠλέκτρας καὶ τῆς Ἀν-
τιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, τὴν παροδὸν τοῦ Ἰδίουδοῦς ἐπὶ Κολωνῷ,
τὸν Πολυχρονισμὸν ὕμνον τοῦ Παλαιολόγου, τὸν ἐσχάτως εὐρεθέντα,
πρὸς ᾠκον καὶ κλειδοκύμβαλον. Τὴν ὥδην τῆς Σαπφούς εἰς Ἀρροδί-
την πρὸς ἄντρα καὶ κλειδοκύμβαλον, καὶ ἱκανὰς δημώδεις μελωδίας
καὶ πολλὰ ᾠματα.

3.—

